

W DOLINIE ORZA

BEZPŁATNY BIULETYN GMINY GOWOROWO

15 LIPCA 2020 R.

NUMER 38

ISSN 2084-5022

JUBILEUSZOWA EDYCJA PRZEGLĄDU „GOWOROWO NA ROCKOWO”

Uczestnicy XXV Przeglądu Goworowo na Rockowo podczas wręczenia nagród z rąk Wójta Gminy Goworowo Piotra Kosiorka (Fot.arch. GOKSiR Goworowo)

W TYM WYDANIU

DZIAŁANIA INWESTYCYJNE	2
Z PRACY RADY GMINY GOWOROWO	3
TARGOWISKO „MÓJ RYNEK” OTWARTE	5
SEGREGACJA ODPADÓW NOWE ZASADY	7
TWORZYMY WIOSKĘ TEMATYCZNĄ	9
KORONAWIRUS W POLSCE	11
FESTIWAL PIEROGA	13
30 LAT ODRODZONEGO SAMORZĄDU W GMINIE GOWOROWO	15
100 ROCZNICA BOLSZEWICKIEGO NAJAZDU W 1920 R.	18
50 LAT OD ŚMIERCI BISKUPA PIOTRA DUDZICA	20

Na rok 2020 przypadła jubileuszowa edycja Przeglądu Zespołów Muzycznych. Przez dwadzieścia pięć lat na scenie swój dorobek artystyczny prezentowały zespoły grające muzykę na żywo. Pierwszy przegląd zespołów skupił zespoły grające muzykę taneczną, biesiadną. Później scenę przejęły zespoły rockowe. Więc do nazwy imprezy włączono podtytuł „Goworowo na Rockowo”. W tym roku, ze względu na stan epidemiologiczny związany z COVID-19, formuła wydarzenia przyjęła wersję on-line. Publiczność mogła obserwować występy zespołów za pośrednictwem fan page Gminnego Ośrodka Kultury, Sportu i Rekreacji w Goworowie na profilu społecznościowym. Zespoły grały w pracowni muzycznej GOKSiR. Podczas jubileuszowego przeglądu zabrakła bardzo ważnej dla tej imprezy postaci. Przez kilkanaście lat był koordynatorem tego wydarzenia. Tego dnia – 5 lipca obchodzili swoje urodziny. Data organizacji imprezy nie została wybrana przypad-

kowo. W ten sposób organizatorzy chcieli uczcić pamięć współpracownika, kolegi, przyjaciela ś.p. Arkadiusza Kuśmierczyka.

„18-stka” Przeglądu, ś.p. Arkadiusz, jako koordynator kroi jubileuszowy tort (fot. arch. GOKSiR Goworowo)

Cele organizacji Przeglądu Zespołów Muzycznych „Goworowo na rocko-

wo” od lat są niezmiennie. Organizatorom zależy, aby poprzez te wydarzenie zespoły miały możliwość prezentacji swojego dorobku, zwłaszcza te grające każdą odmianę muzyki rockowej. To także możliwość wymiany doświadczeń, nawiązania relacji między zespołami. Komisja powołana przez organizatora, w skład której wchodził: Maciej Kosior, Adam Wołosz i Przemysław Zera, oceniła poziom wykonawczy, brzmienie, aranżację i ogólne wrażenie artystyczne z występu i zdecydowała, że na I miejscu uplasował się zespół Strefa 51, na II – Carol Markowski, III miejsce zajął zespół Obciach, a wyróżnienie przyznano zespołowi Arka Arka.

Organizatorem wydarzenia był Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji w Goworowie. Nagrody dla zespołów sfinansował Powiat Ostrołęcki.

Sylwia Wilczewska

DZIAŁANIA INWESTYCYJNE W GMINIE GOWOROWO W II KWARTALE 2020 R.

Drugi kwartał 2020 r. to okres przygotowania dokumentacji projektowych wniosków i prowadzenie postępowań w celu wyłonienia wykonawców usług i zadań.

Nie udało się wyłonić wykonawcy „Budowy budynku przedszkola i żłobka w Goworowie wraz z zagospodarowaniem terenu”. Ogłoszone postępowanie przetargowe zostało unieważnione z uwagi na brak ofert. Obecnie przygotowana jest inna forma postępowania na wyłonienie podmiotu, który będzie w stanie wybudować i sfinansować przedsięwzięcie w ramach partnerstwa publiczno – prywatnego;

- W ramach postępowania przetargowego na zagospodarowanie odpadów komunalnych z terenu gminy Goworowo w okresie od 1 lipca 2020 roku do 30 czerwca 2021 roku najkorzystniejsza oferta złożyły Zakład Gospodarki Komunalnej w Ostrowi Mazowieckiej Sp. z o.o. na zagospodarowanie popiołu oraz Ostrołęckie Towarzystwo Budownictwa Społecznego Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością na zagospodarowanie pozostałych odpadów. Z obiema firmami zostały podpisane umowy na świadczenie usług;

- W ramach postępowania przetargowego na odbiór i transport odpadów komunalnych z terenu gminy Goworowo w okresie od 1 lipca 2020 roku do 30 czerwca 2021 roku najkorzystniejszą ofertę złożył Zakład Gospodarki Komunalnej w Ostrowi Mazowieckiej Sp. z o.o. Umowa ze spółką została podpisana w miesiącu czerwcu;

- W postępowaniu przetargowym na termomodernizację świetlicy w Goworowie wpłynęło 7 ofert, z których najkorzystniejszą złożyła firma USŁUGI REMONTOWO-BUDOWLANE „Arbud” Kaszuba Arkadiusz z Pułtuska. Do dzisiaj wykonano już znaczną część prac dociepleniowych;

Świetlica w Goworowie po gruntownej przebudowie (fot. arch. UG Goworowo)

- Ogłoszono postępowanie przetargowe na „Rozwój gospodarki wodno - ściekowej w dolinie rzek Orz i Narew w Gminie Goworowo - etap V. Budowa kanalizacji sanitarnej w miejscowości Goworówek”. W określonym czasie wpłynęło 6 ofert. Najkorzystniejszą ofertę złożyła firma Sanprod z Ostrołęki. Przedmiot zamówienia zostanie dofinansowany w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014 – 2020;

- Pracownicy Urzędu wraz z Wielkopolską Akademią Nauki i Rozwoju Sp. z o.o. S. k. z Poznania przygotowali i złożyli w Ma-

zowieckiej Jednostce Wdrażania Programów Unijnych w Warszawie dokumentację celem ubiegania się przez Gminę Goworowo o finansowanie wyposażenia i bieżącego działania przedszkola w Goworowie. Spółka otrzyma wynagrodzenie w przypadku sukcesu w pozyskaniu środków;

- W ramach „Mazowieckiego Instrumentu Wsparcia Ochrony Powietrza MAZOWSZE 2020” w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Mazowieckiego w Warszawie złożono wniosek na dofinansowanie inwentaryzacji indywidualnych źródeł ciepła na terenie gminy Goworowo. Wniosek uzyskał pozytywną ocenę;

- W ramach „Mazowieckiego Programu Dofinansowania Szkolnych Pracowni Przedmiotowych” w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Mazowieckiego w Warszawie złożono wniosek na dofinansowanie zakupu nowych komputerów dla Szkoły Podstawowej w Goworowie. W dniu 2 lipca 2020 r. podpisano umowę na realizację projektu;

- W siedzibie Stowarzyszenia Lokalna Grupa Działania Zaścianek Mazowsza złożono wnioski o dofinansowanie zadań pn. „Budowa ogólnodostępnej, niekomercyjnej infrastruktury rekreacyjnej w miejscowości Kobylin” i „Budowa ogólnodostępnej, niekomercyjnej infrastruktury rekreacyjnej w miejscowości Pokrzywnica” w ramach poddziałania „Wsparcie na wdrażanie operacji w ramach strategii rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014 – 2020, zgodnie z zakresem tematycznym MILA.

- Zlecono przygotowanie projektów rozbudowy sieci wodociągowej w Cisku, Grabowie, Dzbądzku oraz na odcinku Damięty – Lipianka. Dokumentację wykona Pan Maciej Szczepański z Ostrołęki;

- Zlecono przygotowanie projektów dróg na terenie gminy. Projekt drogi przez Gierwaty przygotowuje firma Maciej Giers „TRAFIC” Pracownia Projektowa Dróg i Mostów z Ostrołęki, natomiast projekty dalszej budowy ul. Przechodniej w Goworowie oraz dróg Rębisze Parcele – Żabin, Józefowo – Ponikiew Duża i Ludwinowo – Czarnowo przygotowuje firma Usługi Projektowe „Drogownictwo” Marek Piasciński z Czerni;

- Firmie „BEMAR” Przedsiębiorstwo Usług Projektowo – Inwestycyjnych Marzena Bębenek z Rzekunia zlecono przygotowanie projektów oświetlenia drogowego w Pasiekach i Jaworach Wielkopoli;

- Firma Projektowo – Usługowa Renata Radecka z Ostrołęki przygotowała projekty budowlane placów zabaw w Kobylinie, Pokrzywnicy, Ponikwi Małej Kolonii oraz w Wólce Kunińskiej;

- Firmie TERMODOM Andrzej Lemański z Kobylina zlecono wykonanie prac remontowych przy świetlicy wiejskiej w Kobylinie;

- Zakład Gospodarki Komunalnej w Goworowie wykonał i zainstalował nowe wiaty przystankowe w Jaworach Podmaściu (2 szt.), Jemielistem, Grodzisku Małym, Ponikwi Dużej, Żabinie, Rębiszach Kolonii i Lipiance, dokonał także wymiany części hydrantów i zaworów w Rębiszach Działach, wykonał montaż barier ochronnych w Wólce Brzezińskiej, wylewkę betonową pod garaż w Cisku oraz zainstalował lustra drogowo w Ponikwi Małej i Rębiszach Działach. ZGK w Goworowie zrealizował również remont drogi dojazdowej i brodu na rzece Orz w Brzeźnie, częściową przebudowę drogi gminnej na granicy wsi Ponikiew Mała i Pasieki, modernizację części zjazdów drogowych w Zaozru jak

też dożwirowanie dróg na terenie sołectw Dzbądek, Cisk, Gierwaty, Grabowo, Jawory Stare, Michałowo, Brzeźno, Kunin, Szarłat. ZGK zlecono zagospodarowanie centrum miejscowości Nogawki;

- Rozstrzygnięto postępowanie na odbiór i utylizację wyrobów zawierających azbest. Postępowanie wygrała firma Greenland Technology Paweł Lewandowski. Odbiór eternitu będzie prowa-

dzony w okresie sierpień – wrzesień 2020 r. tak, jak corocznie od właściciele nieruchomości, którzy w roku 2019 złożyli informację o wyrobach zawierających azbest. Gmina Goworowo uzyskała na realizację tego zadania dofinansowanie w formie dotacji z Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie w wysokości 50 000,00 zł.

Antoni Mulawka
Sekretarz Gminy Goworowo

PRACA RADY GMINY GOWOROWO II KWARTAŁ 2020 R.

Dnia 31 marca 2019 r. odbyła się XX sesja, na której podjęte zostały uchwały w sprawach:

- zmieniająca uchwałę w sprawie Wieloletniej Prognozy Finansowej Gminy Goworowo na lata 2019-2028 - uchwała jest bieżącej realizacji.
- w sprawie zmian w budżecie Gminy Goworowo na rok 2020 – wprowadzono dochody z tytułu zwrotu podatku VAT, drogę Damięty – Bobin do wykonania z dofinansowania od marszałka wraz ze zwiększeniem wydatków na wykonanie wodociągu w Cisku.
- w sprawie wysokości opłat za zajęcie pasa drogowego dróg gminnych – uchwała podjęta została na potrzeby zmiany obowiązującej uchwały w celu wyeliminowania z zapisu słowa „kalendarzowy”, pozostającego w sprzeczności z brzmieniem art. 40 ust. 5 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.
- zmieniająca uchwałę w sprawie ustalenia wysokości opłat za korzystanie z wychowania przedszkolnego w Przedszkolu Samorządowym w Goworowie i oddziałach przedszkolnych w szkołach podstawowych prowadzonych przez Gminę Goworowo – uchwała została podjęta z uwagi na znowelizowany artykuł ustawy o finansowaniu zadań oświatowych i zawarty w nim zapis „za godzinę zajęć”, który zastąpiony został wyrazami „za każdą rozpoczętą godzinę faktycznego pobytu dziecka w przedszkolu, oddziale przedszkolnym w szkole podstawowej oraz innej formie wychowania przedszkolnego.”
- w sprawie powołania Komisji Odznaki Honorowej Gminy Goworowo - mając na uwadze fakt, iż poprzednia uchwała Rady Gminy Goworowo w sprawie powołania Komisji Odznaki Honorowej za zasługi dla Gminy Goworowo obowiązywała do końca VII kadencji Rady Gminy Goworowo, zaszła konieczność podjęcia nowej uchwały i powołania Komisji Odznaki, która będzie działać do końca VIII kadencji obecnie powołanej Rady.
- w sprawie przyjęcia „Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie gminy Goworowo w 2020 roku – przyjęty program w szczególności ma na celu zapewnienie opieki zwierzętom bezdomnym, zmniejszenia populacji porzuconych zwierząt, zapewnienie bezpieczeństwa mieszkańcom, a także edukację w zakresie humanitarnego traktowania zwierząt.
- w sprawie przyjęcia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Goworowo - w związku z zaistniałymi zmianami niezbędne jest dostosowanie uchwały w sprawie „Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Goworowo” do zapisów ustawowych wprowadzających m. in. obowiązkową segregację odpadów. Wprowadzone w regulaminie zmiany, m.in. precyzyjne wyróżnienie odpadów komunalnych, które obowiązkowo podlegają selektywnej zbiórce, skorygowano i uelastyczniono możliwość doboru rodzajów i wielkości pojemników. Regulamin uwzględnia również częstotliwości odbioru wszystkich rodzajów odpadów.
- w sprawie szczegółowego sposobu i zakresu świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów w zamian za uiszczoną przez właściciela nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi - Rada Gminy obowiązana jest dostosować zapisy uchwały w sprawie określenia szczegółowego sposobu i zakresu świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów. Ponadto ustawodawca zobowiązał gminy do odbierania, w okresie od kwietnia do października, niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych oraz bioodpadów stanowiących odpady komunalne z częstotliwością nie rzadszą niż raz na 2 tygodnie, w okresie od kwietnia do października, co wiąże się z koniecznością zmiany zapisów w uchwale dotyczących częstotliwości odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości zlokalizowanych na terenie gminy Goworowo.
- w sprawie podjęcia uchwały dotyczącej pozostawienia petycji bez rozpatrzenia - na posiedzeniu Komisji Skarg, Wniosków i Petycji w dniu 7 maja 2020 roku radni po zapoznaniu się z treścią petycji ustalili, że wniesione pismo nie spełnia wszystkich wymogów formalnych wskazanych w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach tj. brak jest wskazania siedziby podmiotu wnoszącego petycję, nie wskazano osoby reprezentującej podmiot, a także nie zawiera ona podpisu osoby reprezentującej ten podmiot. Dlatego też otrzymana petycja ma braki nieusuwalne, w przypadku których nie ma zastosowania procedura wezwania do uzupełnienia braków formalnych i dlatego należało pozostawić ją bez rozpatrzenia.

XXI sesja nadzwyczajna Rady Gminy Goworowo odbyła się 21 maja 2020 r. na której podjęto uchwały:

- w sprawie zwolnienia z podatku od nieruchomości gruntów, budynków i budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, wskazanym grupom przedsiębiorców, których płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19 - Rada gminy wprowadziła, w drodze uchwały, za część roku 2020, zwolnienie z podatku od nieruchomości: gruntów, budynków i budowli związanych z pro-

Komisje Rady Gminy

Prace w Komisjach dotyczyły głównie analizowania i opiniowania projektów uchwał.

Ponadto **11 marca 2020 r.** odbyło się posiedzenie Komisji Oświaty, Kultury, Zdrowia i Pomocy Społecznej. Komisja zapoznała się z przedstawioną przez Wójta Gminy Goworowo informacją dotyczącą wyników audytu za 2019 r i poddała analizie plan pracy jednostek na rok 2020 tj. Gminnego Ośrodka Kultury Sportu i Rekreacji i Gminnej Biblioteki Publicznej w Goworowie, które zostały przedstawione przez uczestniczących w komisji dyrektorów placówek.

21 kwietnia 2020 r. odbyło się posiedzenie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji. Komisja na posiedzeniu dokonała kontroli inwestycji zrealizowanych z funduszu sołeckiego za 2019 rok tj. budynku świetlicy w Damiętach i placu zabaw w Jaworach Wielkopole. Dokonała również analizy sprawozdania z wykonania budżetu Gminy Goworowo za 2019 rok.

29 kwietnia 2020 r. odbyło się wspólne posiedzenie Komisji Rozwoju Społeczno – Gospodarczego i Gospodarki Finansowej wraz z Komisją Rolnictwa, Ochrony Środowiska, Przestrzegania Prawa i Porządku. Członkowie komisji zapoznali się z informacją dotyczącą stanu gospodarki odpadami na terenie Gminy Goworowo wraz z analizą zadłużenia za 2019 rok. Wójt przedstawił propozycję rozwiązań w kwestii odpadów komunalnych na II półroczu 2020 roku oraz przedstawił informację na temat zakończonych i niezakończonych inwestycji w ramach funduszu sołeckiego wraz z analizą wykorzystania środków za rok 2019. Wójt przedstawił również informację o pozyskanych środkach zewnętrznych na rzecz Gminy Goworowo w 2019 r. w zakresie infrastruktury drogowej oraz na rzecz OSP działających na terenie Gminy Goworowo.

7 maja 2020 r. odbyło się posiedzenie Komisji Rewizyjnej. Komisja na posiedzeniu przyjęła protokół z przeprowadzonych kontroli inwestycji zrealizowanych w ramach funduszu sołeckiego za 2019 rok tj. budynku świetlicy w Damiętach i placu zabaw w Jaworach Wielkopole. Oceniała realizację wykonania budżetu Gminy Goworowo za 2019 rok, wypracowując stanowisko w sprawie absolutorium i sporządzając wnioski do RIO.

Komisja Skarg Wniosków i Petycji na swoim posiedzeniu dnia **7 maja 2020 r.** dokonała oceny zasadności petycji z dnia 23 marca 2020 roku na temat akcji: „Stop zagrożeniu zdrowia i życia” przygotowując opinię o pozostawieniu jej bez rozpatrzenia.

Także **7 maja 2020 r.** odbyło się wspólne posiedzenie Komisji Rozwoju Społeczno – Gospodarczego i Gospodarki Finansowej wraz z Komisją Rolnictwa, Ochrony Środowiska, Przestrzegania Prawa i Porządku. Komisje na swym posiedzeniu dokonały analizy i zaopiniowały regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Goworowo.

Również **7 maja 2020 r.** odbyło się posiedzenie Komisji Oświaty, Kultury, Zdrowia i Pomocy Społecznej. Komisja wraz z zaproszonymi gośćmi dokonała analizy liczebności oddziałów klas I – III Szkoły Podstawowej im. Mikołaja Kopernika – filii Szczawin w roku szkolnym 2020/2021. Wójt Gminy Goworowo dokonał również perspektywicznej 4 – letniej analizy dotyczącej ilości uczniów w poszczególnych szkołach podstawowych w gminie. Przedstawił też analizę działań podejmowanych pod kątem aktywności społecznej osób starszych.

19 maja 2020 r. odbyło się wspólne posiedzenie Komisji Rozwoju Społeczno – Gospodarczego i Gospodarki Finansowej wraz

z Komisją Rolnictwa, Ochrony Środowiska, Przestrzegania Prawa i Porządku i Komisji Oświaty, Kultury i Pomocy Społecznej. Komisja dokonała analizy sprawozdania z wykonania budżetu Gminy Goworowo za 2019 rok.

Tego samego dnia odbyło się również posiedzenie Komisji Oświaty, Kultury, Zdrowia i Pomocy Społecznej. Komisja wraz z zaproszonymi gośćmi dokonała analizy sprawozdań z realizacji zadań za 2019 rok jednostek organizacyjnych gminy: GOKSiR-u, Gminnej Biblioteki Publicznej, Środowiskowego Domu Samopomocy w Czarnowie. Oceniała również realizację zadań z zakresu realizacji działań w 2019 roku wynikających z programów: Posiłek w domu i w szkole, Funduszu Alkoholowego, Karty Dużej Rodziny, Świadczeń wychowawczych i rodzinnych i oceniła przedstawione zasoby pomocy społecznej za 2019 rok.

1 czerwca 2020 r. obradowała Komisją Oświaty, Kultury, Zdrowia i Pomocy Społecznej. Komisja zapoznała się z pismem skierowanym do Rady Gminy Goworowo przez dyrektora SP w Goworowie dotyczącym zmiany pensum nauczycielom pracującym w tzw. „grupie mieszanej”. Oceniała realizację zadań w 2019 roku przez kluby sportowe w ramach współfinansowania ich działalności na terenie gminy Goworowo. Oceniała również realizację zadań przez organizacje pozarządowe w 2019 r w ramach współfinansowania ich działalności na terenie gminy Goworowo tj. Towarzystwo Przyjaciół Goworowszczyzny i Stowarzyszenia na rzecz rozwoju wsi „Sąsiad”. Dokonała także analizy sprawozdania z wykonania budżetu Gminy Goworowo za 2019 r. wydając opinię z zakresu przedmiotu działania komisji.

Również dnia **1 czerwca 2020 r.** odbyło się posiedzenie Komisji Rozwoju Społeczno – Gospodarczego i Gospodarki Finansowej. Komisja poddała analizie sprawozdania finansowe jednostek organizacyjnych gminy: Gminnego Ośrodka Kultury Sportu i Rekreacji w Goworowie, Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Goworowie, Gminnej Biblioteki Publicznej w Goworowie, Środowiskowego Domu Samopomocy w Czarnowie, Zakładu Gospodarki Komunalnej w Goworowie za rok 2019. Przeanalizowała także sprawozdanie z wykonania budżetu Gminy Goworowo za 2019 r. wydając opinię z zakresu przedmiotu działania komisji. Oceniała i omówiła przyjęte i osiągnięte wskaźniki realizacji projektów, stopień i zakres wykorzystania środków finansowych przy realizacji Wieloletnich Strategicznych Programów Operacyjnych Gminy Goworowo na lata 2018-2022. Dokonała też analizy zaległości podatkowych i opłat lokalnych za wodę i ścieki wobec gminy, uwzględniając wpływ udzielonych ulg i umorzeń na dochody według stanu na 31.03.2020 rok.

9 czerwca 2020 r. odbyło się posiedzenie komisji Rewizyjnej. Komisja na posiedzeniu dokonała kontroli działalności oraz wykorzystania środków finansowych przez Klub Sportowy Orz Goworowo za 2019 rok i kontroli rocznego sprawozdania Gminnego Ośrodka Kultury Sportu i Rekreacji z wykonania planu finansowego jednostki za rok 2019. Zapoznawała się z opinią Regionalnej Izby Obrachunkowej o sprawozdaniu z wykonania budżetu za 2019 r. Omówiła też projekt uchwały w sprawie udzielenia absolutorium dla Wójta Gminy i rozpatrzyła Raport o stanie Gminy Goworowo za 2019 rok.

Także **9 czerwca 2020 r.** odbyło się posiedzenie Komisji Rolnictwa, Ochrony Środowiska, Przestrzegania Prawa i Porządku. Członkowie dokonali analizy „Sprawozdania z działalności Komendy Miejskiej Policji w Ostrołęce w 2019 r.” pod względem bezpieczeństwa na terenie gminy Goworowo za 2019 r. przedstawione przez kierownika Posterunku Policji w Goworowie.

Radni zapoznali się również z informacją w zakresie działalności i ochrony przeciwpożarowej gminy Goworowo oraz informacją o działalności OSP w 2019 roku. Dokonali także analizy sprawozdania z wykonania budżetu Gminy Goworowo za 2019 r, wydając opinię z zakresu przedmiotu działania komisji.

18 czerwca 2020 r. odbyło się posiedzenie Komisji Rozwoju Spo-

leczo - Gospodarczego i Gospodarki Finansowej. Komisja omówiła projekty przyjętych na XXII sesji uchwał.

19 czerwca 2020 r. odbyło się posiedzenie Komisji Oświaty, Kultury, Zdrowia i Pomocy Społecznej. Komisja omówiła projekty przyjętych na XXII sesji uchwał.

Kamila Lipka

TARGOWISKO „MÓJ RYNEK” W GOWOROWIE NA DOBRE OTWARTE

Po 24 latach funkcjonowania targowiska gminnego na gruntach wsi Goworówek zostało ono przeniesione na grunty obrębu Szczawin położone przy ulicy Henryka Sienkiewicza w Goworowie.

Gminne targowisko w ramach programu „Mój rynek” (fot. arch. UG Goworowo)

Nierówny teren, brak alejek, stałych stoisk dla handlujących, toalet czy parkingów został zastąpiony utwardzonym terenem, węzłem sanitarnym, dostępem do prądu, stałymi straganami, ła-

weczkami oraz parkingiem. Pomimo bardzo dobrych warunków do handlu, przedsiębiorcy niechętnie przenosili się na nowe miejsce. Były narzekania na odległe miejsce od centrum miejscowości, słabe stoiska oraz obawa przed brakiem klientów. Obawy stały się nieuzasadnione po kilku targach, które odbyły się na nowym miejscu. Pomimo obostrzeń związanych z koronawirusem targowisko gminne „Mój Rynek” w każdy czwartek tętni życiem. Nowe drogi dojazdowe, ul. Sienkiewicza, ul. Dulczewskiego, droga do Szczawina i nowy most na rzece Orz umożliwiają bezpieczny dojazd a nowe chodniki przy ulicach pozwalają na dotarcie do targowiska pieszo.

Budowa w/w ciągów drogowych miała duży wpływ na opóźnienie otwarcia targowiska, ale warto było poczekać.

Pragnę dodać, że w niektóre czwartki brakuje miejsc dla handlujących. Dlatego też gmina rozważa możliwość powiększenia terenu do handlu.

Zapraszamy wszystkich do korzystania z targowiska i życzymy udanych transakcji zawartych na „Moim Rynku” w Goworowie.

Antoni Mulawka
Sekretarz Gminy

KLUBY SPORTOWE W GMINIE GOWOROWO ZE WSPARCIEM MINISTERSTWA SPORTU I TURYSTYKI

18 roku życia.

Kluby przeznaczą otrzymane dofinansowanie na prowadzenie zajęć i zakup sprzętu sportowego. Gratulujemy !!!

Dwa kluby sportowe z Gminy Goworowo: Uczniowski Klub Sportowy TROPS oraz Klub Sportowy ORZ Goworowo otrzymają wsparcie finansowe z rządowego programu „Klub” Ministerstwa Sportu i Turystyki w 2020 roku, w ramach rozwijania sportu poprzez wspieranie przedsięwzięć z zakresu upowszechniania sportu dzieci i młodzieży.

Celem programu jest wsparcie małych i średnich klubów sportowych, gdzie niedługo objawiają się sportowe talenty. Beneficjentami są dzieci i młodzież do

Anna Wachowska

PRZYJDŹ POĆWICZYĆ

Zapraszamy dzieci i młodzież na zajęcia z lekkoatletyki, które od 1 czerwca odbywają się w każdy poniedziałek o godz. 17.00 na boisku Orlik w Goworowie.

Zajęcia prowadzi lekkoatletka Natalia Nowak. Są one świetnym sposobem, aby zmobilizować siebie bądź dziecko do kontaktu ze sportem i regularnych ćwiczeń.

Zapraszamy dzieci i młodzież w wieku 6 – 16 lat

6-10- lat o godz. 17.00

11-16 lat o godz. 18.15

Zajęcia odbywają się z zachowaniem zasad bezpieczeństwa obowiązujących podczas pandemii!

Są sfinansowane ze środków Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Goworowie.

Więcej informacji pod nr telefonu GOKSiR w Goworowie 29 7615246.

Sylwia Wilczewska

GRUNTOWNE PORZĄDKI W ŚDS W CZARNOWIE

Prace porządkowe w ŚDS w Czarnowie (fot. arch. ŚDS Czarnowo)

12 marca 2020 r. zgodnie z decyzją Wojewody Mazowieckiego Środowiskowy Dom Samopomocy w Czarnowie zawiesił swoją działalność w związku z zagrożeniem epidemią COVID-19. Zawieszeniu uległy wszelkie czynności wynikające z realizacji indywidualnych planów wspierająco - aktywizujących. W celu podtrzymania osiągniętych efektów terapii oraz wsparcia uczestników zajęć w czasie przymusowej izolacji kadra ŚDS kontaktowała się z uczestnikami za pośrednictwem rozmów telefonicznych. Czas, w którym uniemożliwiono nam realizację działań rozwojowych na rzecz społeczności ŚDS w Czarnowie postanowiliśmy poświęcić na wykonanie prac porządkowych. Odświeżeniu uległa między innymi elewacja budynku, altana oraz siłownia znajdującą w obrębie placu użytkowanego przez placówkę. Dzięki sprzyjającym warunkom atmosferycznym udało się również zadbać o otaczający teren zielony. Reorganizacji uległ między innymi ogród, zakupiliśmy również kwiaty doniczkowe. W niepogodne dni porządkowaliśmy przestrzeń znajdującą się wewnątrz budynku.

Magdalena Dudzic

ŚRODOWISKOWY DOM SAMOPOMOCY W CZARNOWIE WZNOWIŁ DZIAŁALNOŚĆ

27 maja 2020 roku Środowiskowy Dom Samopomocy w Czarnowie wznowił swoją działalność. Wznowienie działalności obwarowane jest wieloma procedurami, które zostały opracowane i przekazane zarówno uczestnikom, rodzicom jak i pracownikom. W ramach wyżej wymienionych procedur wprowadzono między innymi podział uczestników na mniejsze grupy, zajęcia indywidualne oraz wymogi dotyczące bezpieczeństwa i higieny. Uczestników chętnych tego dnia na zajęcia nie brakowało. Zasady i wprowadzone procedury będą obowiązywały do odwołania. Wszyscy cieszymy się z możliwości wznowienia działalności placówki, bycia znowu razem i przede wszystkim wyjścia z domu, która daje osobie niepełnosprawnej motywację do działania. Były kwiaty, rozmowy, wzruszenia i oczywiście wskazówki do funkcjonowania w tym trudnym dla nas czasie, abyśmy wspólnie dbali o swoje zdrowie.

Magdalena Dudzic

Powrót podopiecznych ŚDS w Czarnowie (fot. arch. ŚDS Czarnowo)

WPŁYW KORONAWIRUSA NA ŻYCIE SPOŁECZNE

Marzec 2020 roku na długo zapadnie w pamięć Polaków. Prawdopodobnie większość z nas uświadomiła sobie, jak wiele zagrożeń jest wokół nas, o których jeszcze nie wiemy oraz jak ważne dla prawidłowego funkcjonowania są kontakty z innymi ludźmi.

Przymusowa izolacja, zakaz poruszania się, brak rozrywki, do której jesteśmy przyzwyczajeni, to wszystko zmusiło nas do przebywania w domu, zmiany naszych nawyków jak również pokazało wagę kontaktów z innymi ludźmi, które wcześniej mogły się wydawać męczące a czasami nawet zbędne. Człowiek jest istotą społeczną, dla której kontakt z drugim człowiekiem jest bardzo ważny i chociaż w ostatnich latach jego forma się zmieniła, dzięki rozwojowi technologii możemy komunikować się poprzez telefony i Internet, to bezpośredni kontakt jest nadal najważniejszy. W wielu badaniach przeprowadzonych od ogłoszenia stanu pandemii w Polsce, ankietowani zaznaczali właśnie kontakt z bliskimi jako to, czego im najbardziej brakuje. Możliwość spędzenia wspólnie czasu, przejażdżki rowerowej, gry w piłkę czy po prostu dotknięcia kogoś bliskiego daje nam poczucie bezpieczeństwa. Ostatni czas, kiedy musieliśmy ograniczyć kontakty bezpośrednie ze znajomymi ale również

z częścią rodziny, to poczucie zachwiał oraz sprawił, że zaczęliśmy odczuwać samotność, która w małych dawkach, od czasu do czasu jest potrzebna, lecz narzucona i długotrwała może prowadzić do tego budowania negatywnego obrazu siebie, obniżenia nastroju, zamykania się w sobie.

Problem samotności w tym czasie dotyczy nie tylko ludzi, którzy nie mają bliskich, to mogą być także ludzie, którzy wyjechali za pracą czy na studia, nikogo jeszcze nie znają. Ważne jest, by kontaktować się z nimi. Jeśli to możliwe, najlepiej jest, aby rozmówcy się widzieli.

Podsumowując - kontaktujmy się z bliskimi i nie chodzi tu tylko o rodzinę, ale również o kolegów, koleżanki, sąsiadów czy nauczycieli a szczególnie o osoby samotne, które nie mają wokół siebie bliskich. Nawet jeśli te osoby do Was nie dzwonią - dzwońcie Wy, wysyłajcie wiadomości, pokażcie, że są dla Was ważni. Może w ten sposób komuś pomożecie.

Anna Rurka

NOWE ZASADY SEGREGACJI ODPADÓW

Zgodnie z ustawą z dn.19 lipca 2019r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2019 r. poz. 1579 z późn. zm.) mieszkańcy mają obowiązek segregować odpady komunalne wytwarzane w gospodarstwie domowym. W przypadku stwierdzenia, że właściciel nieruchomości nie wywiązuje się z obowiązku segregacji odpadów, Rada Gminy określiła podwyższoną stawkę opłaty (dwukrotność obowiązującej stawki).

Gmina Goworowo wprowadzając nowe zasady odbioru odpadów w celu obniżenia kosztów wyodrębniła dodatkowy odpad do segregacji-popiół, który będzie oddawany w szarych workach w okresie od 1 października do 31 maja raz w miesiącu. Dzięki takiej zmianie koszty zagospodarowania odpadów zmieszanych będą niższe. Liczymy również na skorzystanie przez mieszkańców z możliwości gromadzenia bioodpadów we własnych kompostownikach. Pozwoli to zmniejszyć ogólną ilość odpadów odbieranych z gminy i właściciel będzie miał nawóz organiczny do wykorzystania w gospodarstwie. W przypadku zagospodarowania bioodpadów w kompostowniku właściciel nieruchomości skorzysta z obniżenia opłat za odbiór odpadów komunalnych w wysokości 2 zł od osoby. Zmieniliśmy także częstotliwość odbioru szkła i papieru. Odbiór będzie odbywał się raz na dwa miesiące.

Pomimo tych działań jesteśmy zmuszeni do podwyższenia opłat za odbiór odpadów w IV kwartale 2020r. Na tę decyzję mają wpływ:

-podwyższenie przez Radę Ministrów stawek za zagospodarowanie odpadów (140zł/t w 2018r; 170zł/t w 2019r; 270zł/t w 2020r.),

-brak zbytu na plastik, papier, opony i inne materiały uzyskane w segregacji,

-rosnące koszty zagospodarowania odpadów wielogabarytowych, leków i innych odpadów w PSZOK-u.

Mając na względzie zmiany jakie są wprowadzane w systemie odbioru odpadów prosimy o ich respektowanie. Liczymy również na terminowe uiszczanie opłat za odpady. Pozwoli to na obniżenie kosztów związanych z upomnieniami lub postępowaniami egzekucyjnymi.

Zachęcamy również mieszkańców do utylizacji elektrośmieci, opon i innych odpadów w firmach, od których Państwo zakupujecie nowe produkty.

Urszula Dąbrowska

JAK SEGREGOWAĆ ODPADY?

✓ WRZUCAMY

- butelki i słoiki po napojach i żywności
- szklane opakowania po kosmetykach

✗ NIE WRZUCAMY

- ceramiki, doniczek, porcelany, fajansy, kryształowy szkła okularowego
- szkła żaroodpornego
- zniczy z zawartością wosku
- żarówek i świetlówek
- lustro
- szyb okiennych i zbrojonych monitorów i lamp telewizyjnych
- termometrów i strzykawek

✓ WRZUCAMY

- odpady warzywne i owocowe
- gałęzie drzew i krzewów
- skoszoną trawę, liście, kwiaty
- trociny i korę drzew
- resztki jedzenia

✗ NIE WRZUCAMY

- kości zwierząt, mięsa
- oleju jadalnego
- odchodów zwierząt
- popiołu, ziemi i kamieni
- drewna impregnowanego
- płyt wiórowych i pilśniowych

✓ WRZUCAMY

- opakowania z papieru, karton, tekturę
- katalogi, ulotki, gazety i czasopisma
- papier szkolny i biurowy, zadrukowane kartki
- zeszyty i książki
- torby i worki papierowe

✗ NIE WRZUCAMY

- ręczników papierowych i zużytych chusteczek higienicznych
- papieru lakierowanego i powleczanego folią
- papieru zatłuszczonego lub mocno zabrudzonego
- kartonów po mleku i napojach
- papierowych worków po nawozach, cementie i innych materiałach budowlanych
- tapet
- pieluch jednorazowych i innych materiałów higienicznych
- naczyń jednorazowych

✓ WRZUCAMY

- plastikowe butelki po napojach
- plastikowe opakowania
- opakowania wielomateriałowe (np. kartony po mleku i sokach)
- opakowania po środkach czystości, kosmetykach
- plastikowe torby, worki, reklamówki, inne folie
- aluminiowe puszki
- puszki po konserwach
- folię aluminiową
- metale kolorowe
- kapsle, zakrętki od stoików

✗ NIE WRZUCAMY

- butelki i pojemniki z zawartością
- plastikowych zabawek
- opakowań po lekach i zużytych artykułów medycznych
- opakowań po olejach silnikowych
- części samochodowych
- zużytych baterii i akumulatorów
- puszek i pojemników po farbach i lakierach
- zużytego sprzętu elektronicznego i AGD

✓ WRZUCAMY

Zimny popiół paleniskowy

✓ WRZUCAMY

Do pojemnika z odpadami zmieszanimi należy wrzucać wszystko to, czego nie można odzyskać w procesie recyklingu, z wyłączeniem odpadów niebezpiecznych.

SZKOŁA PODSTAWOWA W KUNINIE OTRZYMAŁA GRANT FUNDACJI ING DZIECIOM

Celem nadrzędnym Szkoły Podstawowej w Kuninie jest wprowadzanie uczniów w świat wiedzy, zabieganie o ich harmonijny rozwój intelektualny, etyczny, emocjonalny, społeczny i fizyczny. Stale dążymy do wyrównywania szans edukacyjnych uczniów. Dlatego szczególną troską otaczamy dzieci w ramach udzielanej im pomocy psychologiczno-pedagogicznej. Sięgamy przy tym po nowoczesne technologie, stosujemy nowatorskie metody pracy. Jesteśmy otwarci na współpracę i aktywnie korzystamy ze wsparcia różnego rodzaju instytucji działających na rzecz dzieci.

Tym razem nawiązaliśmy współpracę z Fundacją ING Dzieciom, której cele statutowe są bardzo zbliżone do naszych, gdyż jej założyciele wpisali w swoją misję przede wszystkim wyrównywanie szans dzieci i młodzieży. Fundacja realizuje ją wraz z wolontariuszami ING i partnerami społecznymi w całej Polsce. Każdego roku pomaga tysiącom młodych ludzi. Wspiera ich w odkrywaniu świata i własnych możliwości, dodaje im odwagi w podejmowaniu kolejnych wyzwań i realizacji własnych marzeń. W kwietniu 2020 r. fundacja ogłosiła nabór wniosków w ramach programu grantowego wspierającego organizację w pracy na rzecz dzieci w czasie pandemii - przeznaczyła na ten cel 280.000 zł. Postano-

wiliśmy wykorzystać szansę – złożyliśmy wniosek. Udało się! Już na koniec kwietnia wiedzieliśmy, że jesteśmy w gronie 30 pochodzących z całej Polski laureatów programu. Pozyskane w ramach grantu środki zostaną przeznaczone na zakup specjalistycznego sprzętu i oprogramowania do prowadzenia zajęć dla uczniów z niepełnosprawnościami oraz uczestniczących w terapii logopedycznej. Zajęcia staną się jeszcze bardziej atrakcyjne, a na twarzach dzieci na pewno zagóści radość, co dla nas pedagogów jak i Fundacji ING Dzieciom będzie najcenniejszym podziękowaniem.

Paweł Jagielski

DZIEŃ MATKI

Każdą inną ludzką miłość trzeba zdobywać, trzeba na nią zasługiwać pokonując stojące na jej drodze przeszkody, tylko miłość matki ma się bez zdobywania i bez zasług.

Herman Auerbach

Matka jest kobietą, która nas urodziła i wychowała. Wydała nas na świat, a później starała się zapewnić wszystko, abyśmy byli szczęśliwi. Niejednokrotnie wiele poświęcała. Każda mama kocha swoje dzieci, nieważne kim są i czym się zajmują.

26 maja, to dzień w którym Matka obchodzi swoje święto. Z tej okazji pracownicy Gminnego Ośrodka Kultury, Sportu i Rekreacji w Goworowie zorganizowali internetową akcję. Poprosili napotkanych na ulicach Goworowa mieszkańców, aby na specjalnie przygotowanych kartkach złożyli życzenia swoim Mamom, które następnie opublikowane zostały na facebookowym profilu placówki.

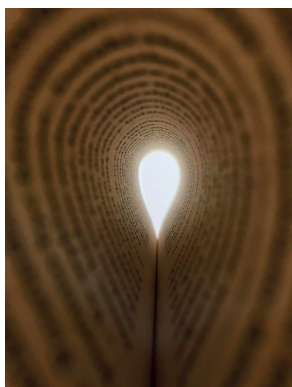
Wykorzystajmy dany nam czas, bo Mama nie będzie żyła wiecznie, dlatego pamiętajmy o niej nie tylko 26 maja, ale również każdego innego dnia. Nie chodzi o zasypywanie prezentami, ale przede wszystkim o naszą obecność, czas i uwagę.

Sylvia Wilczewska

Julia i Alicja składają życzenia swojej Mamie w internetowej akcji GOKSiR (fot. arch. GOKSiR Goworowo)

BOHATER DNIA CODZIENNEGO

Fotografia wykonana przez ucznia klasy 6b Artura Mateusiaka

Artur Mateusiak z klasy 6b Szkoły Podstawowej im. Mikołaja Kopernika w Goworowie zdobył wyróżnienie w konkursie „Bohater dnia codziennego”, który zorganizowała Galeria Ostrołęka. Wśród 91 fotografii nadesłanych z całego kraju, zauważono właśnie jego zdjęcie, które powstało podczas zdalnego nauczania. Chłopiec pozytywnie odpowiedział na propozycję polonistki, która wysłała wiadomość o możliwości wzięcia udziału w konkursie. Okazuje się, że dla chcącego nic trudnego. Jeżeli mamy swoje pasje i zainteresowania, to znajdziemy czas i na naukę i na ich rozwijanie.

Ewa Lubiak

ZBIERAMY PLASTIKOWE NAKRĘTKI

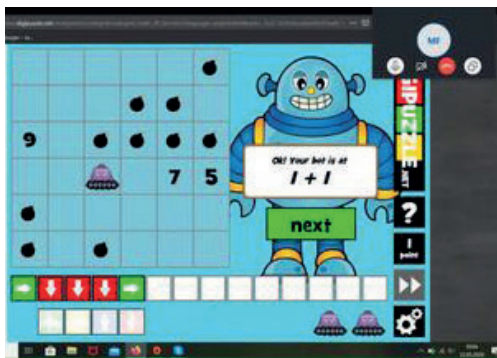
Pojemnik w kształcie serca przed budynkiem UG (fot. arch. GOKSiR Goworowo)

Przed budynkiem Urzędu Gminy w Goworowie stanął pojemnik w kształcie serca. Mieszkańcy mogą wrzucać do niego plastikowe nakrętki bez względu na kształt czy kolor (po napojach, mleku, po chemii gospodarczej, płynach, szamponach itp.) Ważne, by nie dorzucać do nakrętek innych przedmiotów! Pojemnik na nakrętki, to nie tylko dbałość o segregację odpadów, ale także podanie pomocnej dłoni potrzebującym.

Pomysłodawcą i wykonawcą serca byli instruktorzy GOKSiR w Goworowie, we współpracy z ZGK w Goworowie.

Sylvia Wilczewska

PROJEKT „MISJA PROGRAMOWANIE”

Misja programowanie (fot. uczniowie kl. II)

Uczniowie klasy II i III Szkoły w Pasiekach już programują.

Programowanie nie jest już dziś tylko domeną informatyków - uczy się go coraz więcej dzieci i młodzieży. Nauka kodowa-

nia rozwija kreatywność, uczy logicznego i analitycznego myślenia oraz rozwiązywania problemów - niezbędnych umiejętności w dorosłym życiu. Nauczyciele klas I-III z naszej szkoły biorą udział w projekcie „Misja programowanie” prowadzonym przez Fundację Rozwoju Społeczeństwa Informatycznego i Mazowieckie Centrum Doskonalenia Nauczycieli. Celem projektu jest przygotowanie pedagogów edukacji wczesnoszkolnej do samodzielnego prowadzenia zajęć z kodowania, które zostało wprowadzone do Podstawy programowej w klasach I-III. Nauczyciele dzięki szkoleniom uczyli się: jak „programować na dywanie”, jak uczyć kodowania w języku

Scratch, jak programować roboty, by wykonywały polecenia, poruszały się w określonym kierunku, czy omijały przeszkody. Zostali również wyposażeni w tablety, roboty oraz gry do nauki programowania. Projekt w naszej szkole realizują: Mariusz Fidelis, Elżbieta Kuczyńska oraz Justyna Idzikowska. Dzięki odbytym szkoleniom online Mariusz Fidelis i Justyna Idzikowska już realizują projekt ze swoimi uczniami podczas zajęć online realizowanych z wykorzystaniem komunikatora Skype. Uczestnicy tego projektu świetnie się bawią, tworząc ciekawe prace i zdobywając nowe kompetencje kluczowe w swojej edukacji.

J. Idzikowska

HISTORIA KRZYŻA W WÓLCIE BRZEZIŃSKIEJ

Krzyż w Wólce Brzezińskiej, przy skrzyżowaniu do miejscowości Brzeźno, powstał w 1904 roku. Mój prapradziadek Jan Radeczki nie mógł doczekać się potomstwa, każde dziecko umierało. Wtedy sąsiedzi zasugerowali, aby na cześć Panu Bogu postawił krzyż. Polska znajdowała się wtedy pod zaborami i zabronione było budowanie takich postumentów. Prapradziadek zamówił u

kamieniarzy kamienny krzyż i z pomocą sąsiadów pod osłoną nocy zestawił wszystkie elementy. Po tym Jan i Marianna Radeczki doczekali się trójki dzieci. Kolejne pokolenia opiekują się krzyżem i przekazują potomnym jego historię.

Emilia Radecka, ucz. kl. 6b

TWORZYMY WIOSKĘ TEMATYCZNĄ

„Pszczela Kraina” to nie tylko pasieka z kilkoma ulami. Będzie to oferta zawierająca elementy edukacyjne, rekreacyjne, relaksacyjne, zdrowotne, kulinarne. Dla każdego. I małego i dużego, dla juniora i seniora. W miejscowości Lipianka powstaje „Pszczela Kraina”. Biorąc pod uwagę wszystkie działania, jakie do tej pory odbywały się w zakresie edukacji przyrodniczej w tej wsi, powstał pomysł na utworzenie wioski tematycznej. To efekt wspólnej pracy mieszkańców Lipianki - Koła Gospodyń Wiejskich, Ochotniczej Straży Pożarnej i lokalnych instytucji: Gminnego Ośrodka Kultury, Sportu i Rekreacji w Goworowie i Towarzystwa Przyjaciół Goworowszczyzny.

Mistrz pszczelarstwa A. Karamuz opiekuje się pasieką w Lipiance. (fot. arch. GOKSiR Goworowo)

W zastraszającym tempie giną pszczoły, a wszystko to przez nagminne stosowanie pestycydów i niepoprawne praktyki wykonywania zabiegów rolniczych przez rolników, zanikanie kwiatnych łąk oraz brak ogródków przydomowych. Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji w Goworowie podjął wyzwanie edukowania społeczeństwa od najmłodszego pokolenia i pokazywania dobrych praktyk.

Do mieszkańców Lipianki przez kilkanaście lat trafiały projekty dotyczące zachowania starych odmian drzew owocowych, kwiatów, ziół czy też rodzimych gatunków zwierząt. To oni brali udział w tworzeniu Ośrodka Edukacji Regionalnej, który powstał na bazie budynku po zlikwidowanej szkole podstawowej. Są współtwórcami nieoznakowanej ścieżki Questu. Dziś również aktywnie włączają się w życie społeczne Lipianki i gminy, sami inicjują działania, zrzeszają się w grupy nieformalne i te prawnie zarejestrowane.

Historia z tematem pszczelarskim zaczęła się od projektu „Pozytywna pszczoła”, który GOKSiR skierował do najmłodszych mieszkańców gminy. Uczniowie podczas warsztatów oprócz tego, że poznali rolę pszczoły dla otaczającego ich środowiska, wykonali też domki dla zapylaczy, piekli miodowe ciasteczka. Podczas happeningu na ulicach Goworowa zachęcali do prowadzenia zabiegów chroniących pszczoły. Działanie te wsparł Mazowiecki Instytut Kultury. Kolejne działania nakierowane na zachowanie bioróżnorodności wdrożono właśnie w Ośrodku Edukacji Regionalnej w Lipiance - filii GOKSiR w Goworowie. To tu jest centrum edukacji pszczelarskiej. Przyjeżdżają tu dzieci i młodzież ze szkół, grupy dorosłych nie tylko z gminy Goworowo. Przy realizacji następnego projektu współpracę podjęto z mieszkańcami Lipianki i Towarzystwem Przyjaciół Goworowszczyzny. We wzorcowym ogrodzie z bioróżnorodnością rosną do dziś kwiaty, krzewy i drzewa miododajne. Wszyscy dbają o jego

rozwój, pielęgnują grządki, nasadzą nowe kwiaty i podlewają. O bio ogród dbają też miejscowi strażacy, ochotnicy z Lipianki i pacjenci ośrodka Monar. Postawiono dwa ule z pszczelimi rodzinami. Kolejne dwa postawił mistrz pszczelarstwa Adam Karamuz. To właśnie on jest opiekunem rodzin pszczelich, a także częstym edukatorem podczas spotkań dla grup zorganizowanych odwiedzających Ośrodek Edukacji Regionalnej w Lipiance. Ule, gatunki roślin miododajnych, akcesoria do wyrobu świeczek woskowych oraz ławeczki w ogrodzie zakupiono z udzielonych grantów z programów Fundusz Inicjatyw Obywatelskich Mazowsze Lokalnie i PGE Pomagamy - Wolontariat pracowniczy. Następnym zastrzyk projektowy trafił do Lipianki dzięki wygranemu grantowi od Polskich Sieci Elektroenergetycznych S.A. Zmodernizowano salę

edukacyjną pn. „Pozytywna pszczoła” w Ośrodku Edukacji Regionalnej w Lipiance, gdzie odbywają się wszelkie zajęcia edukacyjne poświęcone temu zagadnieniu, zakupiono kolejne dwa ule do małej pasieki i materiały warsztatowe. Instruktorzy kultury w GOKSiR stale przygotowują się do roli edukatorów i pracują nad budową „pszczeliej krainy”. Utwierdzenia się w zamiśle utworzenia tego typu atrakcji dodał świeżo wygrany projekt. Jego wnioskodawcą jest Towarzystwo Przyjaciół Goworowszczyzny przy realizacji przez grupę nieformalną „Szeptuchy”. Ta międzypokoleniowa grupa zorganizuje dla odbiorców działań „wykłady” o tym, jak dbać o pszczołowate stworzenia, zbiorą przepisy na potrawy na bazie miodu i wydadzą mini książeczkę kulinarną, pokażą, co można zrobić z odpadów recyklingowych za pomocą techniki scrapbookingu. Na zakończenie projektu zaproszą na majówkę w bio ogrodzie. Te działania zyskały aprobatę komisji konkursowej programu Fundusz Inicjatyw Obywatelskich „Mazowsze Lokalnie”.

Liczmy na sukces pomysłu!

Cała oferta w ramach utworzenia wioski tematycznej ukaże się niebawem. Dziś jej inicjatorzy poszukują akcesoriów pszczelarskich, pamiątek. Więc, jeśli ktoś z czytelników takie posiada, może je przekazać dla GOKSiR w Goworowie. Wystarczy skontaktować się z pracownikami (tel. 297615246), a przyjadą i odbiorą. Pomysłodawcy poszukują sprzymierzeńców w tworzeniu oferty „Pszczeliej krainy”, aby w pełni odpowiadała na potrzeby odbiorców, dostarczała ciekawych przeżyć i radości.

Agata Majk

WSPOMNIENIA Z POGRZEBU JANA PAWŁA II

(fot. arch. E. Lubiak)

Karol Wojtyła został wybrany na Następcę Świętego Piotra 16 października 1978 r. i odtąd przez prawie 27 lat służył w sposób niezwykły Kościołowi i ludziom.

W tymże roku, miesiąc przed wyborem Karola Wojtyły na Stolicę Apostolską, urodziłam się też ja. Łatwo więc było mi zapamiętać ten rok, bo moje lata życia pokrywały się z latami pontyfikatu Jana Pawła II. Nie znałam innego Papieża. Dla mnie, jako dziecka, młodej nastoletniej dziewczyny, a potem kobiety, jedynym papieżem był Jan Paweł II.

2 kwietnia 2005 r. o godzinie 21.37 umiłowany Papież przeszedł z tego świata do Domu Ojca. Dla nas, młodzieży, której „szukał” do końca i która wyszła Mu naprzeciw, był Ojcem, nauczycielem i przyjacielem.

Pamiętam ten sobotni pełen modlitwy dzień i łzy, których morze wylałam. To były łzy, które płyną z oczu, jak po śmierci kogoś bliskiego. Bo był On dla mnie jak ojciec i najlepszy przyjaciel, który szczególnie umiłował sobie nas- młodych: „Szukałem was, teraz wy przyszlście do mnie, i za to wam dziękuję”.

Od chwili, gdy dowiedziałam się o śmierci Ojca Świętego, miałam jedną myśl, by znaleźć się na pogrzebie wielkiego Polaka. 6 kwietnia przy pomocy rodziny i współpracowników okazało się to możliwe. Od tej chwili czułam ogromną radość i siłę. One

dotadały mi skrzydeł i wiary. Chwila na spakowanie, zakupy i wyjazd do Warszawy, a stamtąd podróż przez Czechy, Austrię do Rzymu. Mieliśmy zdążyć jeszcze na nocne czuwanie i modlitwę przy trumnie Papieża, ale okazało się, że byłoby to zbyt duże szczęście, gdyż na autostradzie we Włoszech autokar zepsuł się i nie był w stanie jechać dalej.

Ale to był jakiś cudowny czas i ktoś czuwał nad nami. Mimo strachu- co dalej- wiadomość, że ta awaria mogłaby się skończyć wypadkiem, ruszyliśmy dalej drugim autokarem. Jan Paweł II przez wiele lat przemierzał drogi świata, nauczając, tak jak czynił Chrystus.

8 kwietnia 2005 r. wiele milionów ludzi podróżowało do jednego miejsca na świecie- do Rzymu. W myśl znanego przysłowia tego dnia wszystkie drogi prowadziły do Rzymu. Doprowadziły i nas, szczęśliwie zdążyliśmy na godzinę 10.00 i mszę świętą pogrzebową, którą oglądaliśmy na telebimie na sąsiadującej z Placem Świętego Piotra ulicy Via Ottaviano. Tłumy ludzi z różnych stron świata, które przybyły tu, by oddać cześć Wielkiemu Papieżowi, uczestniczyły w nabożeństwie. Po jego zakończeniu udaliśmy się przed Bazylikę Watykańską, a tam tłum Polaków, który śpiewał, modlił się i czekał... już nie na Niego, bo On „ odszedł do domu Ojca”. Wszyscy wpatrzeni byliśmy w okno apartamentu Papieża, w którym, niestety, już nigdy nie pojawi się Jan Paweł II. To puste miejsce długo będzie powodować ból w secu, przypominać tamte słoneczne chwile, gdy mogliśmy cieszyć się Jego bliskością i posługą. Bo to jakiś znak z nieba, ten wiatr, zamykający strony Ewangeliarza i deszcz, który zaczął lać dopiero po ceremonii... (nawet niebo płacze”!)

Wiem, że to Bóg razem z Ojcem Świętym czuwał też nad nami na tej autostradzie i sprawił, że szczęśliwie mogliśmy dotrzeć do celu. Dziękuję Bogu za dar niemal 27 lat papieskiego posługiwania, które tak poruszyło cały Kościół, a w sposób szczególny nasz naród.

Uczmy się od Wielkiego Papieża Jana Pawła II żarliwej miłości Boga i bliźniego. Starajmy się spełniać Jego duchowy testament każdego dnia, pytając, co konkretnie mogę uczynić, aby pełniej przyswoić Jego życiową dewizę: „Cały Twój” w naszym osobistym wykonaniu.

Ewa Lubiak

Organizator: Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Goworowie, Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Punkt Konsultacyjny ds. Uzależnień

Konkurs „Wakacje bez uzależnień”

Konkurs skierowany do uczniów szkół podstawowych z terenu Gminy Goworowo. Uczestnicy podzieleni na dwie kategorie wiekowe:

1. Klasy I-III
2. Klasy IV-VIII

Cell Konkursu:

- Zwrócenie uwagi na zdrowy styl życia i zachowania prozdrowotne
- Kształtowanie świadomości zagrożeń jakie niosą naboże
- Promocja aktywnego spędzania wolnego czasu
- Wykorzystanie umiejętności nabytych podczas warsztatów dziennikarskich

Nagrodź krótki film
forma dowolna: reportaż, dokument, film fabularny o tematyce profilaktycznej związanej ze spędzaniem wolnego czasu w okresie wakacyjnym

Regulamin:
Prace na płycie CD/DVD bądź USB można składać na ręce członków komisji do dnia 30.09.2020 (szczegółowe informacje w szkołach). Komisja konkursowa dokona rozstrzygnięcia konkursu do dnia 15.10.2020 r. W każdej ze szkół zostanie powołana komisja konkursowa, która dokona wyboru trzech najlepszych prac w każdej kategorii wiekowej. Dla wszystkich osób, które zajmą miejsca 1-3 organizator przewidział nagrody rzeczowe. Wszystkie prace biorące udział w konkursie zostaną umieszczone na stronie internetowej GOPS oraz Szkoły.

KONKURS FOTOGRAFICZNY

Zdjęcia konkursowe (Fot. Uczniowie SP Pasieki)

w konkursie fotograficznym zorganizowanym przez pedagoga szkolnego. Celem tego przedsięwzięcia było uwrażliwienie dzieci i młodzieży na piękno otaczającego świata, rozwijanie umiejętności obserwacji i pokazanie, że mimo nowej rzeczywistości, w której się obecnie znajdujemy, nadal możemy cieszyć się niezwykłymi zjawiskami przyrody. W konkursie wzięli udział uczniowie z klasy VI i VIII.

A. Ruszczyk

W maju uczniowie Szkoły Podstawowej w Pasiekach wzięli udział

KORONAWIRUS W POLSCE

W wielu książkach i filmach grozy czy katastroficznych tematem przewodnim była epidemia. Każdy z nas czytał bądź oglądał takie programy z mniejszą bądź większą ciekawością, ale nikt nie przewidywał, że kiedykolwiek stanie się świadkiem historycznych scen i że czarne scenariusze się ziszczą. Nikt nie spodziewał się tego, że spotka nas wszystkich tak poważny kryzys epidemiologiczny. Dlatego tematem najbardziej popularnym wśród wszystkich ludzi, a zarazem dotykającym nas wszystkich, jest obecnie szerząca się na świecie oraz w Polsce pandemia koronawirusa SARS-CoV-2 powodującego chorobę COVID-19.

Zdawać by się mogło, że dla mieszkańców naszej gminy temat ten nie jest aż tak palący - w końcu nikt z naszych znajomych czy bliskich jeszcze nie zachorował i oczywiście wszyscy chcemy, aby tak było jak najdłużej. Jednak pamiętajmy, że tego problemu nie można bagatelizować, choć jest od nas jeszcze stosunkowo daleko. Nie zapominajmy, że wszyscy jesteśmy potencjalnymi ofiarami, a najbardziej powinniśmy zadbać o seniorów oraz o osoby przewlekle chore, bo to oni najdotkliwiej ucierpią z powodu zakażenia. Jest jednak coś, co już wszyscy zauważyliśmy i co nas dotyka codziennie z powodu pandemii i paniki nią wywołanej. Ceny w sklepach na artykuły spożywcze niebagatelnie wzrosły, brakuje wielu towarów o długim terminie ważności do spożycia, a przecież każdy z nas musi coś jeść. Pamiętajmy, że nie zabezpieczymy się na każdą okoliczność. Na razie sklepy spożywcze są otwarte, a miejmy nadzieję, że tak zostanie i że towary z opóźnieniem, ale zostaną dostarczone do sklepów i każdy z nas będzie bezpieczny. Trzeba też mieć nadzieję, że wraz ze zmniejszającą się ilością kupujących i mniejszą ilością kupowanych towarów,

spadną też ceny artykułów spożywczych.

Widocznym wpływem wirusa na nasze życie są również zmiany w naszych obyczajach i przyzwyczajeniach. Zobaczmy, co dzieje się podczas pogrzebów, gdzie łącznie z obsługą może być tylko 50 osób, przez co wiele osób musi oplakać zmarłego w zaciszu domowym. Czy też zmiany widoczne w kościołach, gdzie jest bardzo mało ludzi, a przecież każdy z nas ma potrzebę pójścia do kościoła, by pomodlić się z innymi. Oczywiście ze względów bezpieczeństwa jest to słuszne i bardzo potrzebne, ale to powinno dać nam wszystkim do myślenia, jak bardzo poważna jest sytuacja w naszym kraju i na całym świecie, jak bardzo ważne jest stosowanie się do szeregu obostrzeń. Wiele z nich zostało złagodzonych. Otwiera się możliwość podróżowania po unijnej Europie, do normalności wraca tryb pracy instytucji i zakładów pracy, jednak dane liczbowe są niepokojące i nie wiemy, ile w uspokajających wystąpieniach polityków koniunkturalizmu, a ile rzeczywistej troski o nasze zdrowie.

Nie jest łatwo nam wszystkim stosować się do zaleceń. Piękna pogoda sprzyja

radości i chęci spotkania się. Zważmy jednak na to, co dzieje się obecnie we Włoszech, Hiszpanii, Niemczech i dbajmy o siebie nawzajem. Nie wychodźmy z domów, by spotkać się ze znajomymi. Spacerujmy tam, gdzie nie ma innych ludzi. Separujmy się, bo teraz jest to bardzo istotne, ale starajmy się być cały czas w kontakcie czy to telefonicznym czy mailowym z bliskimi.

Pamiętajmy, że w całym kraju obowiązuje stan epidemiczny, że powinniśmy ograniczyć naszą aktywność społeczną do niezbędnego minimum, zadbajmy o seniorów, by nie wychodzili poza teren swojej posesji bez potrzeby. Dbajmy też o naszą higienę, myjmy ręce w mydle jak najczęściej i dokładnie. Zachowujmy odległość w kolejkach w sklepach czy urzędach. Miejmy szacunek do zdrowia swojego i innych, a okazujmy go zachowując wszystkie obowiązujące nas w tym trudnym okresie, a nade wszystko zachowajmy zdrowy rozsądek i kierujmy się własnym rozumem.

Piotr Twardziak

W SZKOLE PODSTAWOWEJ W KUNINIE PRACUJEMY ZDALNIE

W grudniu 2019 roku zaczęły docierać do nas informacje o tajemniczym i niezwykle groźnym wirusie, który pojawił się w chińskiej miejscowości Wuhan. To właśnie tam pojawiły się pierwsze przypadki zachorowań i zgonów na Covid - 19. Koronawirus szybko się rozprzestrzenił i objął swym zasięgiem cały świat. W Polsce pierwszy przypadek wykryto 4 marca 2020 roku. Aby nie dopuścić do rozwoju choroby i zahamować jej rozprzestrzenianie, podjęto szereg działań i obostrzeń. Nakazano nosić maseczki, rękawiczki, używać płynów dezynfekujących. Wprowadzono pracę zdalną, zakaz podróżowania w obrębie kraju i świata, a hasło „Zostań w domu” na długo pozostało z nami.

W szkołach od 12 marca zawieszono zajęcia stacjonarne i wprowadzono naukę na odległość. Zgodnie z Rozporządzeniem MEN z 20 marca 2020 r. w sprawie szczególnych rozwiązań w okresie czasowego ograniczenia funkcjonowania jednostek systemu oświaty w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 od 25 marca szkoły realizują podstawę programową z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.

Nauczyciele ze Szkoły Podstawowej w Kuninie również podjęli wyzwanie i systematycznie prowadzą naukę zdalną. W celu realizacji zadań szkolnych wykorzystują różnorodne, wybrane wspólnie z rodzicami uczniów narzędzia.

Wdrożono pakiet Office 365, do którego mają dostęp wszyscy uczniowie i pracownicy. Jest to bezpłatna platforma Microsoft umożliwiająca korzystanie z narzędzi takich jak: edytor tekstu, arkusz kalkulacyjny, programy do tworzenia prezentacji multimedialnych. Użytkownicy mają dostęp do dysku sieciowego wraz z aplikacją Teams, która umożliwia nauczanie online. Szkoła wykorzystuje również inne sprawdzone w nauczaniu zdalnym bezpłatne aplikacje Google czy Zoom.

Podstawowym narzędziem w nauce na odległość pozostaje jednak dziennik elektroniczny LIBRUS Synergia, który w szkole wdro-

żono w ubiegłym roku.

Bardzo ciekawym pomysłem na pracę zdalną jest utworzenie strony internetowej, na której publikowane są wszystkie materiały od początku funkcjonowania nauczania zdalnego. Znajdują się tam informacje od nauczyciela, linki do filmów edukacyjnych, gier i zabaw dydaktycznych i innych zasobów internetowych, wspomagających realizację podstawy programowej. Uczniowie w każdej chwili mogą wrócić do minionych lekcji i przypomnieć sobie wiadomości, a także utrwalić umiejętności rozwiązując zadania interaktywne lub escape roomy czyli pokoje z zagadkami.

Potrzebującym osobom – uczniom i nauczycielom, szkoła wypożyczyła komputery, które wygrała w konkursie Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej OSE.

Musimy pogodzić się z tym, że wirus tak łatwo się nie podda i pozostanie z nami, powinniśmy nauczyć się z nim żyć przestrzegając zaleceń i wskazań Ministerstwa Zdrowia i być przygotowanym na dalsze zdalne nauczanie. W walce z wirusem ważne jest przestrzeganie odpowiedniego dystansu oraz unikanie dużych skupisk ludzi.

B. Sotomska, D. Kubiak

ZDALNI W KOPERNIKU

26 czerwca zakończymy tegoroczne zmagania, podsumowując ten nietypowy i nad wyraz szczególny rok szkolny. Niemal cały drugi okres, bo ponad trzy miesiące funkcjonowaliśmy w systemie nauczania na odległość. Ten nowy sposób komunikacji i prowadzenia zdalnego nauczania wymusiła pandemia azjatyckiego, śmiertelnego wirusa. Wracając z dwutygodniowego „zimowego” wycieczki nikt nie przypuszczał, że od połowy marca ta katastrofa biologiczna, obejmie swoim zasięgiem niemal każdą dziedzinę życia na całym świecie. W Polsce pierwszy przypadek wykryto 4 marca 2020 roku. Rząd podjął heroiczną walkę z niewidzialnym wrogiem, wprowadzając stopniowe obostrzenia i zakazy, polegające na izolacji społecznej i dystansie społecznym. Na pierwszą linię frontu rzucono niemal całą służbę zdrowia, która dzielnie broniła społeczeństwo przed rozwojem choroby i jej rozprzestrzenianiem. Wymownym gestem społecznym stały się podziękowania w formie okłasków, za jej poświęcenie i bohaterstwo. Liczba zakażonych jednak wciąż rosła. Hasło „Zostań w domu” stało się symbolem przetrwania.

System edukacji już 12 marca zareagował na zagrożenie związane z koronawirusem. Zawieszono zajęcia stacjonarne i wprowadzono naukę na odległość. Przez początkowy okres były to zajęcia opiekuńczo-wychowawcze i dydaktyczne, polegające przede wszystkim na powtórzeniach i ćwiczeniu materiału z poszczególnych przedmiotów, w celu wyrównania dysproporcji wiedzy wśród uczniów. Od 25 marca, zgodnie z Rozporządzeniem MEN zaczęliśmy realizować Podstawę programową z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, a od 25 maja w wyniku łagodzenia przepisów mogliśmy wrócić w reżimie sanitarnym do uproszczonego kontaktu z dziećmi i uczniami w formule stacjonarnych zajęć wychowawczo-opiekuńczych z elementami dydaktyki dla oddziałów przedszkolnych i edukacji wczesnoszkolnej oraz konsultacji dla uczniów klas starszych II etapu edukacyjnego.

Szkoła Podstawowa im. Mikołaja Kopernika w Goworowie, podobnie jak szkoły w całej Polsce, musiała przestawić się z dnia na dzień na nową, zupełnie inną formułę nauczania i kontaktu z uczniami. Kadra pedagogiczna w sposób świadomy i profesjonalny stawiała czoła tej nowej szkolnej rzeczywistości. To zasługa kilku czynników, które wpłynęły zasadniczo na zmianę sposobu prowadzenia zajęć i pełną transformację z wykorzystaniem technik i metod kształcenia na odległość.

Nasza szkoła jako jedna z pierwszych w powiecie ostrołęckim, w roku 2013 rozpoczęła swoją przygodę z dziennikiem elektronicznym. Najpierw przez dwa lata wdrażaliśmy system prowadzący podwójną dokumentację, a od 1 września 2015 r. za aprobatą organu prowadzącego pozostaliśmy tylko przy elektronicznym dokumentowaniu przebiegu nauczania. Ten przykład wskazuje na nasze aspiracje podążania w kierunku nowoczesnej edukacji, na miarę XXI wieku oraz poszukiwanie nowych, nieszablonowych rozwiązań organizacyjnych, które są potwierdzeniem ciągłego rozwoju.

Oprócz systemu dziennika elektronicznego Librus Synergia rozszerzyliśmy paletę elektronicznych narzędzi, z których aktualnie korzystamy. To e-sekretariat, e-świadectwa i e-biblio. Dodatkowym udogodnieniem dla uczniów i nauczycieli, które funkcjonuje i sprawdza się w obecnej sytuacji jest wykorzystanie od 2017 r. bezpłatnego narzędzia firmy Microsoft - Office 365. Wykorzystanie dysku sieciowego i praca w tzw. „chmurze”, a także ostatnie doświadczenia kadry nauczycielskiej z Microsoft Teams pokazują, że przygotowani jesteśmy na nowy, całkiem nieznan dotychczas proces poznawczy, oparty na „aktywnym” uczeniu się, doświadczaniu i eksperymentowaniu, a przede wszystkim na budowaniu pozytywnych relacji i więzi na linii uczeń-mentor. Potrzeba czasu pandemii wyzwoliła i przyspieszyła transformację, która na naszych oczach zaczyna kształtować nową szkolną rzeczywistość. To nowe spojrzenie na sprawy oświaty powoduje powolne odejście od memoryzacji i dotychczasowego sposobu nauczania. Indywidualizacja procesu zdobywania wiedzy i nauczyciel mistrz, przewodnik i przyjaciel, który towarzyszy, wspie-

ra, daje przestrzeń do samodzielnego zgłębiania wiedzy przez ucznia – to powinno stanowić miarę sukcesu, o który ciągle zabiegamy i do którego dążymy.

Narzędzia to jedno, natomiast drugim czynnikiem, który pozytywnie wpłynął na jakość zdalnego nauczania w naszej szkolnej rzeczywistości był fakt przygotowania mentalnego i merytorycznego kadry nauczycielskiej. Od dłuższego czasu nauczyciele są zaangażowani do uczestnictwa w różnych formach doskonalenia zawodowego. Udział w różnego rodzaju grantach, warsztatach, ćwiczeniach, konferencjach, szkoleniowych zebraniach Rady Pedagogicznej czy ostatnio popularnych webinarium, jest czymś naturalnym i niezbędnym w codziennym funkcjonowaniu górowskiej podstawówki. To jakby kwintesencja zawodu nauczyciela – stałe i ciągłe doskonalenie się. Ostatnie lata to szkolenia w zakresie wykorzystania platform edukacyjnych w procesie nauczania/uczenia się, wspomaganie szkoły w ramach ORKE czy „Coaching, tutoring i mentoring w pracy nauczyciela”, w którym uczestniczyła zdecydowana większość kadry na początku września 2019 r. Oprócz wymienionych wyżej form zewnętrznych prowadzimy również szkolenia w ramach WDN-u, gdzie wspieramy się nawzajem w różnych obszarach funkcjonowania szkoły. Niech tym przykładem będzie seria stacjonarnych szkoleń, które zostały zorganizowane w naszej szkole, w drugiej połowie maja dla I i II etapu edukacyjnego. Tematyka dotyczyła wykorzystania Microsoft Teams oraz platformy edukacyjnej www.epodreczniki.pl, stale rozbudowywanej przez MEN i Ministerstwo Cyfryzacji, w nauczaniu na odległość.

Oprócz wyżej przytoczonych przykładów można jeszcze wymienić podjęcie współpracy z Wydziałem Matematyki i Nauk Informatycznych Politechniki Warszawskiej w ramach realizacji eksperymentalnego projektu edukacyjnego: „Matematyka – wstęp do kariery wynalazcy”, gdzie najpierw IV klasy, a w okresie zawieszenia zajęć szkolnych także V i VI, mogły rozwiązywać zadania z matematyki na innowacyjnej platformie. Projekt polega na pracy uczniów z wykorzystaniem platformy, wspomagającej rozwiązywanie zadań matematycznych w systemie, który za pomocą sztucznej inteligencji wspiera i kontroluje na bieżąco postępy uczniów, dostosowuje tempo, stopień trudności i zakres treści matematycznych – indywidualizuje rozwój każdego dziecka i pomaga rozwinąć zdolności matematyczne. Dzięki użyciu zaawansowanych autorskich rozwiązań informatycznych system optymalnie wykorzystuje czas ucznia poświęcony na naukę. System stara się wykrywać problemy uczniów i tak kieruje doborem spersonalizowanych zadań, aby uczeń sam był w stanie zrozumieć przyczynę swojego błędu i się poprawić, jak również samodzielnie rozwiązać zadanie, które wcześniej było dla niego za trudne. W szkole nad rozwojem i indywidualizacją uczniów czuwa nauczyciel, a dzięki pracy na platformie dziecko uzyskuje wsparcie także przy wykonywaniu zadań domowych. Dzięki tej współpracy wzrosły kompetencje matematyczne uczniów, szczególnie tych, którzy dotychczas nie lubili „królowej” nauk. Zadbaliśmy również

o wsparcie przedegzaminacyjne dla uczniów klas VIII, którzy w 30, 31 marca i 1 kwietnia mogli spróbować swoich sił w starciu z próbną diagnozą on-line, zorganizowaną przez CKE w zakresie trzech przedmiotów: języka polskiego, matematyki i języka angielskiego.

W trakcie pierwszych kilku tygodni zdalnego nauczania okazało się, że nie wszyscy uczniowie mają dostęp do odpowiedniego sprzętu komputerowego i Internetu, co wymagało jak najszybszej interwencji. W ramach ministerialnego programu „Zdalna szkoła” Gmina Goworowo uzyskała wsparcie finansowe, dzięki któremu szkoła zakupiła 30 laptopów i 7 urządzeń z mobilnym Internetem. Od 16 kwietnia rozpoczęliśmy dystrybucję sprzętu, który skutecznie zaspokoił potrzeby naszych uczniów i nauczycieli.

Z obecnej perspektywy, patrząc wstecz, widać olbrzymi wkład pracy i determinację nauczycieli, rodziców i uczniów. Były po drodze sukcesy: przekazanie maseczek i słodkiego upominku od Koła zdrowego żywienia dla pracowników Szpitala Specjalistycznego w Ostrołęce, udział w akcji szycia maseczek wraz z rodzicami i lokalną społecznością dla szpitala w Warszawie, wyróżnienie dla ucznia z klasy VI b w konkursie fotograficznym, organizowanym przez OCK Galerię w Ostrołęce: „Bohaterowie dnia codziennego” oraz zorganizowanie w nowej formule XVI edycji konkursu recytatorskiego: Najpiękniejsze wiersze polskie w hołdzie św. Janowi Pawłowi II we współpracy z GOKSiR-em w Goworowie. To był specyficzny czas, ale także ważny i potrzebny – czas metamorfozy polskiej i lokalnej edukacji. Chociaż osobiście wolałbym, żeby szkoła jak wcześniej tętniła życiem – z całym tym gwarem, hałasem, a także widokiem roześmianych twarzy uczniów i nauczycieli. Paradoksalnie jeszcze na początku marca marzyłem o ciszy i chwili wytchnienia, a teraz ten nadmiar spokoju i ciszy

mnie przeraża:

Wiara

Natłok myśli wiruje w mojej głowie
Krąży bez końca drażniąc teraźniejszość,
Pytam wciąż! W przestrzeni nikt nie odpowie
Towarzyszem wierny lęk i beznadziejność.

Puste korytarze i wołanie dzwonka
Nikt nie zapuka do drzwi gabinetu
W kącie blatu biurka samotna pieczętka
Smutne kwiaty w oknach patrzą z parapetu.

Sącząc namiętnie wspomnień radość słodką
Niczym kadry filmu biegną obrazy
Wierzę w siłę życia, która nicią krótką
Płaczą ludzkie losy w czasie zarazy.

DobrzykJaceński

Przez tych kilka miesięcy tzw. zawieszenia w przestrzeni szkolnych korytarzy doceniam zaangażowanie całej społeczności szkolnej. Pomimo wielu problemów udało się sprostać potrzebom wynikającym z nauczania na odległość. To co najważniejsze, wzajemna pomoc, wsparcie, a przede wszystkim kontakt w różnej formie, dały gwarancję stabilności funkcjonowania naszej szkoły w trudnych warunkach prowadzonej walki z niewidzialnym obcym. Nie poddaliśmy się i walczyliśmy do ostatniego dzwonka, który wybrzmiał 26 czerwca, zwiastując radosny czas wakacyjnego odpoczynku, na który w pełni zasłużyli wszyscy członkowie szkolnej rodziny.

Jacek Dobrzyński

FESTIWAL PIEROGA

24 lipca 2020 r. w Żabinie odbył się pierwszy Festiwal Pieroga. Był to konkurs skierowany do Kół Gospodyń Wiejskich z terenu powiatu ostrołęckiego. Celem wydarzenia było kultywowanie lokalnych tradycji kulinarnych oraz integracja.

W wydarzeniu wzięli udział przedstawiciele KGW z: Suska Nowego, Nowej Wsi Wschodniej, Czernia, Lipianki, Kobylina, Wólki Kunińskiej, Żabina, Cisku, Szczawina oraz Kaczki.

Komisja składająca się z osób wyznaczonych przez organizatorów oceniła przygotowane pierogi, zwracając uwagę na: dobór składników, profesjonalne i zgodne z recepturą wykorzystanie produktów, smak, wygląd i aranżację.

Wszystkie grupy zostały nagrodzone.

Organizatorami Festiwalu Pieroga byli: Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji w Goworowie, Koło Gospodyń Wiejskich „Pierozanki” z Żabina oraz Gminna Biblioteka Publiczna w Goworowie. Nagrody współfinansował Powiat Ostrołęcki.

Sylwia Wilczewska

Festiwal pieroga w Żabinie (Fot. arch. GOKSiR)

LEGENDA O PIEROŻANKACH

Koło Gospodyń Wiejskich „Pierozanki” w tym roku obchodzi swoje pierwsze „Urodziny”. Między innymi właśnie dlatego pojawił się pomysł na zorganizowanie Festiwalu Pieroga.

Większość obcokrajowców kojarzy Polaków z tym specjałem. Każdy wie, że w Polsce jada się bigos i pierogi, to już prawie nasze dania narodowe. Nazwa koła „Pierozanki” wzięła się od starej legendy mówiącej o tym, że dawniej panny ze wsi Żabin gościły swoich przyszłych mężów, gdy Ci przybywali w konkury, właśnie pierogami. Pierogi tak smakowały kawalerom, że panny z Żabina szybko zostawały mężatkami. Od tamtych czasów mieszkańców zaczęto nazywać: kobiety- pierozankami, a mężczyzn- pierogami.

Jednak nie tylko stąd wywodzi się nazwa Koła. Pierogami gości się w Żabinie znakomitych gości, takich jak ksiądz po kolędzie czy odwiedziny dawno niewidzianych krewnych. Związana jest z tym kolejna historia.. Mówi ona o tym, że któryś z proboszczów naszej parafii podczas kolędy został ugoszczony przez jedną z gospodyń wybitnymi pierogami. Pierogi tak smakowały księdzu, że wychwalił je i ową gospodynię z ambony podczas niedzielnej mszy świętej. Złośliwcy, którzy pozazdrościli takiej pochwały zaczęli nazywać mieszkańców Żabina Pierogami. To przewisko tak się przyjęło, że funkcjonuje do dziś.

Koło Gospodyń Wiejskich Pierozanki

ZDALNE NAUCZANIE W PRZEDSZKOLU SAMORZĄDOWYM W GOWOROWIE

Rok szkolny 2019/2020 w naszym przedszkolu był jak zwykle czasem intensywnej pracy. Konkursy, spotkania z ciekawymi postaciami, teatryki, występy... Z satysfakcją obserwowaliśmy, jakie postępy robią nasze przedszkolaki. Dawało nam to motywację do podejmowania kolejnych działań. Wszystko to do czasu, kiedy COVID-19 zmienił rzeczywistość nas wszystkich.

Zgodnie z Rozporządzeniem MEN z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie szczególnych rozwiązań w okresie czasowego ograniczenia funkcjonowania jednostek systemu oświaty w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 jednostki systemu oświaty, w tym również przedszkola, zostały od 25 marca 2020 r. zobowiązane do realizacji Podstawy programowej za pomocą technik i metod nauczania na odległość.

Nauczanie zdalne w przedszkolu w Goworowie wywróciło rzeczywistość do góry nogami. Rzeczywistość nie tylko nauczycieli, ale również rodziców i chyba przede wszystkim dzieci. Wszyscy zatem musieli odnaleźć się w nowych, edukacyjnych realiach. Konieczne było wypracowanie pewnych schematów działania, które byłyby jasne dla nauczycieli, rodziców i dzieci. Na początek zadbane o dobry kontakt z rodzicami. Korzystano zatem ze strony internetowej, grupy utworzonej dla rodziców na facebooku oraz maili. Rodzice mieli też możliwość nieograniczonego kontaktu telefonicznego z każdą z nauczycielek, jak też z panią dyrektorem. Wszystko to pozwoliło na bieżąco reagować na pomysły i wskazówki odbierane od rodziców. W czasie realizacji pracy zdalnej zwracano uwagę na fakt, że specyfika sytuacji wymaga, aby Podstawa programowa wychowania przedszkolnego była realizowana przy ścisłej współpracy nauczycieli i rodziców w warunkach domowych. W każdym tygodniu przesyłano zadania do realizacji w domu. Aby ułatwić pracę z dzieckiem i nie obciążać dodatkowo rodziców, były to prezentacje multimedialne zawierające filmiki edukacyjne, gry oraz wiele propozycji dla przedszkolaków, które mogły wykonać według podanych instrukcji. Materiały pełne były propozycji prac plastycznych, zabaw badawczych, eksperymentów a także projektów technicznych. Były to konkretne propozycje dla rozwijania aktywności przedszkolaków ściśle związane z realizowaniem w przedszkolu programem. Często też prezentacje zawierały linki do zasobów internetowych, takich jak słuchowiska, programy edukacyjne czy zabawy on-line. Starano się, aby ilość materiału była wystarczająca.

Podczas kontaktów z rodzicami oraz bezpośrednio w przekazywanym materiale starano się zwrócić uwagę na fakt, że czas, kie-

dy dziecko pozostaje w domu, może być wykorzystany nie tylko na realizację treści programowych. Sugerowano, aby w tym czasie skupić się na usamodzielnianiu dzieci. Sytuacja, w jakiej się wszyscy znaleźli, wymusiła, aby przypominać o utrzymaniu higieny osobistej ze względów zdrowotnych. W materiałach kierowanych do dzieci zachęcano je do dbania o czystość w swoim pokoju, podejmowania prób przygotowania posiłków razem z rodzicami oraz wykonywania czynności związanych z ubieraniem się czy rozbieraniem.

Dzięki otrzymywanym zadaniom rodzice mieli możliwość częstszych rozmów z dziećmi, a co za tym idzie, wzbogacania ich słownictwa. Przygotowując materiał dla dzieci pamiętano, aby sprzyjał on nabywaniu przez nie doświadczeń w wielu obszarach rozwojowych. Zadania, jakie otrzymywały przedszkolaki, spełniły swoją rolę. Dowodem na to było mnóstwo zdjęć wykonanych przez dzieci prac, jakie przesyłane były w mailach. Licznie napływały nagrania śpiewanych przez nie piosenek, a także zapewnienia o ciepłych uczuciach i tęsknocie za przedszkolem. Także rodzice nie ukrywali zadowolenia wydając pozytywne opinie na temat wysyłanych materiałów. Z informacji zwrotnych wynika, że materiały były na tyle atrakcyjne, że z przyjemnością będą je wykorzystywać w przyszłości z młodszymi pociechami.

Od 18.05.2020 r. praca w przedszkolu odbywa się dwutorowo. Część przedszkolaków powróciła do opieki i nauki w placówce. Dla dzieci pozostających w domu nadal są przygotowywane i przesyłane materiały do nauki zdalnej.

Aby przybliżyć państwu formę, w jakiej realizujemy Podstawę programową oraz jak staramy się, aby nasze przedszkolaki nie zapomniały o nas i z chęcią wróciły do rzeczywistości przedszkolnej, zamieszczamy na stronie internetowej naszego przedszkola przykładowe materiały. Zapraszamy do zapoznania się i wykorzystania do wspólnej zabawy z własnymi dziećmi czy wnukami. Wierzymy, że będzie to mile i efektywnie spędzony czas.

Jolanta Romanowska

MÓJ TATA WYMIATA!

Pomysł na pozdrowienia z okazji Dnia Ojca było całe mnóstwo. (fot. arch. GOKSiR Goworów)

Po dużym sukcesie obchodów na świecie Dnia Matki, pojawił się pomysł, aby równie ważne święto miał tata. Dzień 23 czerwca został ogłoszony Dniem Ojca. Można świętować go w dowolny sposób. Czasami wystarczy wierszyk i laurka, by pokazać, że pamięta się o bliskiej osobie.

Tata to osoba niezwykle ważna nie tylko w życiu małego dziecka, ale także dorosłego dziecka. Tata stanowi pierwszy wzorzec męskości i to zarówno dla synów, jak i córek. Uczy, jak pokonywać życiowe trudności, jak być odważnym, skutecznym, szlachetnym i prawym człowiekiem oraz przygotowuje je do dorosłego życia. Dziecko jest bezkrytycznym naśladowcą zachowań i postaw ojca, powielając je potem w dorosłym życiu. Potrzebuje drogowskazów moralnych, by mieć przykłady, do których zawsze mogą się odwołać.

Aby podkreślić ważność roli i zarazem złożyć życzenia z okazji Dnia Ojca, Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji w Goworowie zorganizował akcję fotograficzną. Napotkani na ulicy mieszkańcy mogli zrobić sobie zdjęcie, przekazując za pomocą kolorowych napisów miłe wyrażenia skierowane do swoich ojców. Zarówno młodszy jak i starsi mieszkańcy chętnie skorzystali z możliwości pozdrowienia swojego taty, podziękowania, stwierdzając „Mój tata jest super!”

Agata Majk

30 LAT ODRODZONEGO SAMORZĄDU W GMINIE GOWOROWO

W 2020 roku mija 30 lat od przywrócenia funkcjonowania samorządu. Mieszkańcy gminy Goworowo ponownie mogli samodzielnie wybierać swoich przedstawicieli, poprzez których zyskali wpływ na losy gminy. Wychodząc naprzeciw nowym wyzwaniom i zmieniającym się realiom życia, proces reformy samorządu terytorialnego ulegał i w przyszłości z pewnością będzie ulegał zmianom. Chcemy wspomnieć przy tej okazji wszystkich, którzy w ciągu tych 30 lat pracowali na rzecz naszej małej ojczyzny. Ukazać ważniejsze wydarzenia, zrealizowane zamierzenia, które znacząco wpłynęły na jakość życia mieszkańców gminy Goworowo.

Etapy zmian ustrojowych po 1990 r.

Jan Podleś - pierwszy wójt gminy po zmianie ustrojowej (Fot. arch. UG Goworowo)

Samorząd terytorialny w Polsce przywrócono Ustawą o samorządzie gminnym z dnia 8 marca 1990 r. (Dz. U. 1990 Nr 16 poz. 95). Pierwotna wersja ustaw o samorządzie gminnym ustanawiała dwa organy władzy publicznej w gminach – radę gminy (organ stanowiąco-kontrolny) oraz zarząd (organ wykonawczy). Rada gminy cieszyła się początkowo silną, autonomiczną pozycją wobec zarządu. Jej pozycja uzależniona była przede wszystkim od tego, że miała prawo do wyboru członków zarządu, przewodniczącego zarządu (wójta, który nie musiał być radnym), przewodniczącego rady, a także obsady najważniejszych stanowisk kierowniczych w urzędzie (skarbnik, sekretarz). Rada posiadała też inicjatywę odwoławczą w stosunku do zarządu oraz poszczególnych jego członków. Najsilniejszą pozycją w radzie cieszył się jej przewodniczący. Było to spowodowane tym, że z jednej strony posiadał on mandat społeczny (wybór powszechny), z drugiej wybierany był spośród innych radnych na to stanowisko. Zarząd gminy był pierwotnie organem kolegialnym, złożonym z 4 do 7 członków, wybieranych przez radę na okres całej kadencji bezwzględną większością głosów. Na czele zarządu stał przewodniczący - wójt. Radni byli wybierani w niewielkich okręgach, co miało gwarantować częsty kontakt z mieszkańcami i dobrą znajomość lokalnych potrzeb. Ograniczenie uprawnień zarządu i jego struktura kolegialna były rezultatem obaw władzy (sejmu kontraktowego i prezydenta Jaruzelskiego) o zbyt drastyczną reformę samorządu i zbyt daleko posuniętą transformację ustrojową. Doprowadzało to do licznych tarć pomiędzy organami gminy, czego wynikiem był całkowity paraliż prac władz lokalnych w wielu samorządach. Przyjęte założenia okazały się w praktyce nieefektywne, dlatego podjęto działania mające na celu wzmocnienie organów wykonawczych.

Wśród ustaw nowelizujących dotychczasowe struktury władz lokalnych najważniejszą była ta przyjęta 29 września 1995 r., dzięki której wójt uzyskał wyłączne prawo do zgłaszania kandydatur na wszystkich członków zarządu. Do tej pory mógł zgłaszać jedynie kandydatury swoich zastępców. Rozwiązanie to odbierało radzie prawo wnioskowania o odwoływanie poszczególnych członków organu wykonawczego, przynajmniej to prawo wyłącznie wójtowi. Co ważne, odwołanie wójta skutkowało automatycznym odwołaniem całego zarządu, nie tylko przewodniczącego. Dzięki temu nowo wybrany wójt mógł dobierać sobie nowych współpracowników, a nie pracować z tymi już zasiadającymi w zarządzie. Ta sama regulacja obniżała dolny próg liczby osób zasiadających w zarządzie z 4 do 3, dzięki czemu łatwiej było skompletować

jego skład. Nowelizacja z 11 kwietnia 2001 r. wzmocniła natomiast przewodniczących zarządów dzięki umieszczeniu zapisu o wymogu wprowadzenia czasowego odstępu pomiędzy kolejnymi wnioskami o odwołanie wójta i zarządu. W 2001 r. pojawiła się też koncepcja generalnego ustalenia liczby członków zarządu, ale ta nowelizacja została wyparta przez przygotowywany projekt ustawy o wprowadzeniu bezpośredniego wyboru wójta.

W sferze działań rady zachodziły niekorzystne, ograniczające jej kompetencje zmiany. Przede wszystkim rolę przewodniczącego stopniowo ograniczono do przewodniczenia posiedzeniom i organizacji prac rady. Przykładem może być odebranie mu uprawnienia do rozstrzygania wyników głosowań. Zmniejszono również liczbę osób zasiadających w radzie, co doprowadziło do pewnej stabilizacji między organami w postaci łatwiejszego uzyskania większości w radzie przez zarząd. Zlikwidowano też możliwość dołączania do komisji osób spoza rady nakazując, by były one fachową reprezentacją spośród grona radnych. Przepis ten wzmocnił paradoksalnie organ wykonawczy, gdyż realna opozycja polityczna znajdowała się jedynie w radzie, a osoby spoza rady często zaogniały relacje między organem stanowiącym a wykonawczym. W 1998 r. zmieniono ordynację wyborczą do rad gmin, która m.in. wprowadzała próg poparcia wyborców dla kandydata przez konieczność zebrania przez niego 25 podpisów. W Sejmie przegłosowano „ustawę kominową”, która wpłynęła na uprawnienia rady wobec ustalania wynagradzania organu wykonawczego.

Największe zmiany dla stosunków między organem stanowiąco-kontrolnym a wykonawczym wniosła ustawa o bezpośrednim wyborze wójta, burmistrza i prezydenta miasta z 20 czerwca 2002 r. Przeobraziła ona dotychczasowe struktury organu wykonawczego – kolegialny zarząd został zastąpiony przez wójta. Z przewodniczącego organu wójt stał się samodzielnym organem we władzach lokalnych w zdecentralizowanej administracji publicznej. Jego pozycję, oprócz przekazania kompetencji w podejmowaniu decyzji, wzmocnił także nowy sposób wyboru. Od nowej kadencji wójt jako oddzielny organ władzy miał być wybierany przez społeczeństwo, a nie – jak miało to miejsce do tej pory – w sposób pośredni przez radnych. Nowe uregulowania przyniosły rewolucyjną zmianę w jakościowym sposobie zarządzania gminą. Przede wszystkim wzrost kompetencji jednoosobowego organu spowodował osłabienie rady, która w nowym układzie nie ponosiła odpowiedzialności za kształtowanie i rozwój danej gminy. Do tej pory to ona powoływała i odwoływała organ wykonawczy. Przeniesienie tego uprawnienia na mieszkańców oznaczało przeniesienie odpowiedzialności z rady na wójta. Ustawa ograniczyła więc kompetencyjnie radę do zaledwie dwóch zadań – uchwalania budżetu i stanowienia prawa lokalnego. Jest to wynikiem czystej arytmetyki – skoro radny wybierany jest w jednym okręgu wyborczym, a wójt we wszystkich, to pozycja organu wykonawczego sytuuje się mimowolnie wyżej. Ta regulacja prawna rodziła i rodzi do dzisiaj wiele kontrowersji. Z jednej strony nowy ustrój lokalny zdjął z organu kolegialnego obowiązek zbiorowej odpowiedzialności, który bywał nieraz fikcją. Zakończono także wieloletni spór o to, kto jest ważniejszy w gminie, przyznając wójtowi miano organu i wszystkie wynikające z niego konsekwencje. Niestety,

wzmacniając organ wykonawczy kosztem rady uczyniono z niego jednostkę wyposażoną w pełnię władzy, wyłączoną spod jakiegokolwiek kontroli ze strony rady. Burmistrz może bowiem jednoosobowo dysponować mieniem komunalnym, zaciągać zobowiązania, podejmować decyzje administracyjne, zatrudniać ludzi w urzędzie według własnego uznania, a także marginalizować radę, a jej uchwały – nawet te nieprzyznające mu absolutorium – ignorować. Jak przyznają budowniczości ustawy samorządowej: Michał Kulesza i Jerzy Regulski – była to „nieprzemyślana ustawa”, która zniszczyła w zarodku rozwijającą się lokalną demokrację.

Nowy model władzy lokalnej jest zaprzeczeniem idei starego. W dawnym porządku prawnym radni określali, szczególnie w małych i średnich gminach pozycję wójta (poprzez mechanizm wotum zaufania). Obecnie to radni muszą zabiegać o poparcie wójta, gdyż z reguły to wokół niego koncentruje się życie polityczne lokalnej społeczności. Jeżeli lider polityczny cieszy się zaufaniem społecznym, jest wysoce prawdopodobne, że to zaufanie przeniesie się także na kandydatów do rady, popieranych przez tegoż lidera.

Proces wzmacniania organów stanowiących został jednak zahamowany w roku 2011, kiedy Sejm RP uchwalił ustawę Kodeks wyborczy. Reforma ta miała w założeniu ustawodawców odwrócić niekorzystne relacje pomiędzy organami gminy. Wprowadzenie wyborów większościowych sprzyjało umocnieniu członków rad w porównaniu do wyborów proporcjonalnych. Silniejsza pozycja członków rad w samorządach motywowana była przede wszystkim tym, że systemy większościowe stymulują pojawianie się na lokalnej scenie politycznej polityków posiadających silne więzi ze społecznością, spośród której zostają wyłonieni w drodze demokratycznych i rywalizacyjnych wyborów. Mieszkaniec danej społeczności lokalnej może w sposób stosunkowo łatwy zidentyfikować swojego reprezentanta oraz wie, kto może w jego sprawach interweniować w lokalnym układzie władzy, gdyż wyłoniony w wyborach większościowych przedstawiciel jest przypisany do jego okręgu wyborczego. Wybory większościowe służą zatem o wiele lepiej kształtowaniu faktycznej odpowiedzialności radnych przed wyborcami.

Intencją ustawodawców w roku 1990 było przekazanie jak najszerszych uprawnień dla rad, aby to one były odpowiedzialne za kształtowanie kierunków rozwoju gmin. Rolę zarządów wykonawczych upatrywano jedynie w realizacji jej poleceń. Taka konstrukcja prawna doprowadziła do paraliżu wiele samorządów w Polsce. Zaczęto wzmacniać organ wykonawczy kosztem organu stanowiącego. Najważniejszymi reformami było osłabienie przewodniczących rad, zmiana zarządów na organ monokratyczny, wprowadzenie trójszczeblowego podziału administracyjnego czy ustawy o bezpośrednim wyborze wójta, burmistrza, prezydenta miasta. Za sprawą powyższych rozwiązań w gminie wójt jest obecnie uosobieniem władzy lokalnej. Mieszkańcy w nim upatrują lidera, a rady przekształcają się dobrowolnie w gremia doradcze, bez realnego wpływu na politykę gminy.¹

W celu wyeliminowania niekorzystnych zjawisk wynikających z „zasiedzenia” się wójta na stanowisku, ustawą z dnia 11 stycznia 2018 r. (Dz.U. 2018 poz. 130), ograniczono ilość kadencji do dwóch, przedłużając jednocześnie długość kadencji wójta do 5 lat.

Samorząd I kadencji 1990 r. – 1994 r.

Wybory do rad gmin w 1990 r. zarządzane na 27 maja przez Prezesa Rady Ministrów Tadeusza Mazowieckiego, były poprzedzone uchwaleniem przez Sejm Ustawy o samorządzie gminnym z dnia 8 marca 1990 r. Frekwencja w skali kraju wyniosła 42,27% co pokazuje, że duża część społeczeństwa chciała mieć wpływ na

wybór swoich przedstawicieli do władz samorządowych. W poszczególnych okręgach wybrano Radę Gminy Goworowo w składzie:

1. Bąkowska Janina
2. Bonikowski Tadeusz
3. Buczyński Leszek
4. Ciskowski Stanisław
5. Cudnoch Stanisław
6. Dziełak Michał
7. Gajewski Janusz Bogusław
8. Iwański Jan
9. Kapuściński Zdzisław
10. Kośnik Jan
11. Kucharczyk Andrzej
12. Kwiatkowski Jerzy
13. Kwiecińska Elżbieta
14. Kołodziejczyk Jerzy/Sobotka Marek
15. Mech Andrzej
16. Minota Andrzej
17. Mulawka Antoni
18. Rybaczyk Antoni
19. Solmińska Kazimiera
20. Ziarkiewicz Zbigniew
21. Zięba Jan

I Inauguracyjna Sesja Rady Gminy – 5 czerwca 1990 r.

Najważniejsze w pierwszej kadencji samorządu gminnego były dwie sesje rady gminy, na których dokonywano wyboru przewodniczącego rady oraz wójta.

31 maja 1990 r. Przewodnicząca Terytorialnej Komisji Wyborczej w Goworowie Regina Dobrzyńska, na podstawie art. 37 ust.1 ustawy z dnia 11 kwietnia 1990 r. Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawy o pracownikach samorządowych, zwołała na dzień 5 czerwca 1990 r. inauguracyjną I sesję Rady Gminy Goworowo. Najważniejszymi punktami porządku obrad było złożenie ślubowania przez członków Rady Gminy oraz wybór Przewodniczącego Rady Gminy. Sesja odbyła się w lokalu Szkoły Podstawowej w Goworowie o godz. 9³⁰, a obrady otworzył radny Senior - Stanisław Ciskowski. Radni złożyli ślubowanie w obecności zaproszonych na sesję: vice wojewody ostrołęckiego - Tadeusza Szurnickiego, delegata pełnomocnika rządu ds. Reformy Samorządu Terytorialnego w woj. ostrołęckim - Andrzeja Morawskiego, naczelnika Gminy Goworowo - Krzysztofa Leszczyńskiego, przedstawicieli organizacji, sołtysów i kierowników jednostek.

Radny Senior odczytał rotę ślubowania i poprosił najmłodszego radnego Andrzeja Mecha, o odczytywanie nazwisk radnych kolejno wypowiadających słowo „Ślubuję”. Tekst rotę ślubowania radnych I kadencji: *Ślubuję uroczysto jako radny, pracować dla dobra i pomyślności gminy, działać zawsze zgodnie z prawem oraz interesami gminy i jej mieszkańców, godnie i rzetelnie reprezentować swoich wyborców, troszczyć się o ich sprawy oraz nie szczędzić sił dla wykonywania zadań gminy.*

Następnie naczelnik Gminy Goworowo Krzysztof Leszczyński, przekazał informację o stanie budżetu gminy oraz zakresie mienia, które podlega przekazaniu samorządowi gminy.

Bardzo ważną decyzją było wybranie przewodniczącego Rady Gminy Goworowo, który zgodnie z wówczas obowiązującymi rozwiązaniami prawnymi był najważniejszą osobą samorządzie gminnym. Zgłoszono cztery kandydatury na stanowisko przewodniczącego rady, z których dwóch kandydatów, Janusz Gajewski i Andrzej Kucharczyk, wyraziło zgodę na kandydowanie. W głosowaniu wzięło udział 21 radnych, oddano 17 głosów ważnych. Przewodniczącym Rady Gminy Goworowo I kadencji został

1 P. Stepiń, 25 lat samorządu terytorialnego w Polsce – cz. 1, Wydział Studiów Międzynarodowych i Politycznych, Uniwersytet Łódzki 2015

wybrany Janusz Gajewski, uzyskując poparcie 14 radnych.

Na sesji inauguracyjnej wybrano też delegata do Sejmiku Samorządowego, którym została Janina Bąkowska.

Uroczysta, I Inauguracyjna Sesja Rady Gminy Goworowo 5 czerwca 1990 r. zakończyła się życzeniami zaproszonych gości. Jako ostatni głos zabrał przewodniczący Komitetu Obywatelskiego, Józef Minasiewicz, który stwierdził, że nowa rada wybrana została w wolnych i demokratycznych wyborach, zatem jej praca powinna być „owocna i celowa”.

II Sesja Rady Gminy

Wybór wójta I kadencji samorządu był dokonywany przez Radę Gminy, a kandydat na to stanowisko nie musiał być radnym. Był to wybór trudny i jednocześnie stanowił „sprawdzian” dla radnych i ogólnie mówiąc idei samorządności, na umiejętność podejmowania decyzji, które niosły ze sobą bardzo ważne konsekwencje dla dalszego funkcjonowania gminy. O trudności i ważności tego wyboru świadczy fakt, że do wyboru zarządu Gminy i wójta potrzeba było dwóch posiedzeń sesji rady gminy.

1 posiedzenie - 12 czerwca 1990

W porządku obrad sesji znalazł się punkt, dotyczący wyboru wójta. Przewidziano prezentację kandydatów na wójta, w czasie której przedstawiali oni swoje programy działania. Przewodniczący Rady Janusz Gajewski przedstawił zebranym kandydatury zgłoszone na piśmie:

1. Jan Podleś – zgłoszony przez Komitet Obywatelski i NSZZ RI „Solidarność”
2. Krzysztof Leszczyński – zgłoszony przez sołtysów i przewodniczących rad sołeckich.

Następnie głos zabrała radna Janina Bąkowska i stwierdziła, że przedstawiona liczba kandydatur jest znikoma i ze względu na znaczenie samorządu kandydatur powinno być więcej. Przewidując przyszłość wyraziła osąd, że kandydaci powinni przeprowadzić kampanię wyborczą wśród społeczeństwa, a nie wśród radnych, że wybory wójta powinny być „wolne i nienarzucone”. Następnie zgłosiła kandydaturę Jana Zięby. Kolejną kandydaturę w osobie Antoniego Mulawki zgłosiła radna Elżbieta Kwiecińska. Spośród czterech kandydatów Antoni Mulawka nie wyraził zgody na kandydowanie. Kandydaci zabierali głos przedstawiając swoją wizję rozwoju gminy, w następującej kolejności: Krzysztof Leszczyński, Jan Podleś i Jan Zięba.

Przeprowadzono głosowanie, które nie przyniosło rozstrzygnięcia, ponieważ żaden z kandydatów nie zdobył wymaganej

ilości 11 głosów. Podjęto decyzję, aby przed kolejnym głosowaniem wyeliminować kandydata z najmniejszą ilością głosów. Przeprowadzono drugie głosowanie, które również nie przyniosło rozstrzygnięcia. Na 21 głosów oddano 6 głosów nieważnych, a kandydaci otrzymali 8 i 7 głosów, co żadnemu z nich nie dało odpowiedniej przewagi. W związku z zaistniałą sytuacją przewodniczący zaproponował przejście do realizacji dalszych punktów porządku obrad i powrót do wyborów wójta w innym terminie.

2 posiedzenie - 15 czerwca 1990

Janusz Gajewski - pierwszy przewodniczący Rady Gminy i od 1992 r. wójt gminy (fot. arch. UG Goworowo)

Przewodniczący Rady Gminy Janusz Gajewski poprosił o zgłaszanie uwag i wniosków dotyczących sposobu przeprowadzenia wyboru wójta. Radna Janina Bąkowska zaproponowała, aby poddać pod głosowanie poprzednie kandydatury i dodatkowo kandydatury zgłoszone na dzisiejszych obradach. Jeżeli w kolejnym głosowaniu nie będzie możliwe wyłonienie zwycięzcy, należy wycofać te kandydatury i poddać pod głosowanie nowe. Po dyskusji ustalono, że powinno się poddać pod głosowanie trzy wcześniej zgłoszone kandydatury, a kandydat z najmniejszą liczbą głosów odpada. Wybory miały trwać do chwili wyboru wójta. Przewodniczący ponownie zapytał kandydatów o wolę wzięcia udziału w wyborach i po uzyskaniu potwierdzenia przedstawił dwie nowe kandydatury: Jana Domasika i Kazimierza Olszewskiego. Po krótkich wystąpieniach nowych kandydatów i potwierdzeniu woli kandydowania przystąpiono do trzeciego głosowania, ale i ono nie przyniosło rozstrzygnięcia.

Nastąpiło czwarte głosowanie w którym Jan Podleś otrzymał 11 głosów, stanowiące wymaganą większość, ponieważ w głosowaniu 15 czerwca wzięło udział 20 radnych.

W kolejnych głosowaniach dokonano wyboru dwóch zastępców wójta, którymi zostali Tadeusz Bonikowski i Jan Zięba oraz skład Zarządu Gminy w osobach: Elżbieta Kwiecińska, Antoni Mulawka, Kazimiera Solmińska i Zbigniew Ziarkiewicz. Zastępcą Przewodniczącego Rady Gminy został Michał Dziełak.

Więcej na temat samorządu w jego 30-lecie wkrótce.

Piotr Kosiorek

Na podstawie protokołów z posiedzeń Rady Gminy Goworowo 1990 r.

ROWEROWYM SZLAKIEM PO GMINIE GOWOROWO

Odświeżona altana w Lipiance (fot. arch. GOKSiR)

Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji w Goworowie odświeżył dla Was szlak rowerowy na trasie Goworowo – Daniłowo – Kruszewo – Cisk – Lipianka. Trasa rozpoczyna się na

nowym placu targowym nad rzeką Orz. Została uzupełniona w znaki informujące tak, aby żaden z podróżników nie zabłądził ;). Na szlaku znajdziecie miejsca, gdzie można odpocząć, przygotować posiłek (altana w Kruszewie nad rzeką Narew, parking leśny w Cisku, altana przy Ośrodku Edukacji Regionalnej w Lipiance).

Dlaczego warto???

Według statystyk i badań, jazda na rowerze dłużej niż godzinę, redukuje poziom stresu, poprawia krążenie i przyspiesza procesy regeneracyjne w naszym organizmie. Ma więc wymierne korzyści.

Wyprawy rowerowe to zupełnie inne spojrzenie na odpoczynek i urlop, które oprócz walorów widokowych mają też wpływ na nasze zdrowie. Jazda szlakiem rowerowym, to zdrowe, czyste powietrze, miejsca widokowe i ciągła zmiana obrazów.

Sylwia Wilczewska

SETNA ROCZNICA BOLSZEWICKIEGO NAJAZDU W 1920 R.

Po wskrzeszeniu Rzeczypospolitej 11 listopada 1918 r. nastąpił okres walk o ustalenie granic państwowych. Po zakończeniu I wojny światowej cofające się na zachód wojska niemieckie pozostawiały za sobą „pustkę”, którą starały się wypełnić zniewolone dotychczas narody Litwinów, Białorusinów, Ukraińców i Polaków. Od 1 listopada 1918 do 22 maja 1919 r. doszło do krwawych walk między Polakami a Ukraińcami we Lwowie, gdzie nawet dzieci chwyciły za broń, aby bronić polskości. Na przełomie 1918 i 1919 r. Rosja bolszewicka zaczęła zajmować tereny opuszczane przez armię niemiecką chcąc je sobie podporządkować i przyłączyć. J. Piłsudski dążąc do ustalenia granicy wschodniej doprowadził do zawarcia 21 kwietnia 1920 r. w Warszawie umowy o wzajemnym uznaniu pomiędzy rządami Ukraińskiej Republiki Ludowej i II Rzeczypospolitej. 25 kwietnia 1920 r. ruszyła ofensywa, w czasie której polskie wojska dotarły 3 maja do Kijowa. Po początkowych porażkach armia bolszewicka przeszła do kontrofensywy i błyskawicznie posuwała się na zachód.

W lipcu 1920 r. mieszkańcy Goworowa byli pod wrażeniem klęsk, jakie ponosiło nasze wojsko. Nastroje przygnębienia wzmogły się, gdy 1 sierpnia przez Łomżę i Ostrołękę wycofywały się oddziały polskie. 4 sierpnia przechodziła przez Goworowo kompania „Poznańczyków” („Błękitnej Armii” gen. J. Hallera). Po odpoczynku żołnierze zaczęli pastwić się nad Żydami, bijąc ich i obcinając im brody szablami. Były to zapewne zachowania spowodowane postawą Żydów na kresach wschodnich wobec nadchodzących wojsk bolszewickich, które witali z entuzjazmem. Mogła być to również zemsta za szpiegowanie na rzecz bolszewików. Ks. Gościcki, proboszcz parafii Goworowo, zapisał w kronice: „*Oburzyłem się na tą swawolę. W ostrym tonie zwróciłem się do oficerów, by podwładni im żołnierze zaniechali przykrych figli, skoro niezdolni są zatrzymać bolszewików. Wy odejdziecie (mówiłem), a wasze żarty my naszą skórą płacić będziemy, boć Żydzi uskarżą się na jeżdźcom*”.

5 sierpnia 1920 r. ewakuowano pobliską stację kolejową w Pasiekach i wysadzono mosty na rzece Orz. Wobec ogromnych tłumów uciekinierów, jakie przelewały się przez Goworowo, ks. Gościcki wezwał mieszkańców do pozostania w domach i zachowania spokoju. Mając doświadczenia z ostatniej wojny z pomocą zaufanych ludzi zamurował cenniejsze przedmioty z wyposażenia kościoła i część osobistego majątku na strychu, nad boczną nawą kościoła. Serwisy, cenniejsze sprzęty kuchenne i zegary kazał zakopać w ogrodzie obok wikariaty.¹ Ten sposób zabezpieczania mienia był szeroko stosowany przez większość mieszkańców.

6 sierpnia koło godziny 13⁰⁰ pojawił się na rynku w Goworowie nieprzyjacielski podjazd. Po kwadransie od strony Brzeźna nadciągnęła brygada lekkiej artylerii w sile kilku rot (kompanii) wchodząca w skład 16 dywizji Armii Czerwonej. Zaraz po przybyciu bolszewicy zaczęli rozkradać to, czego nie zdążono ukryć, w domach i sklepach. Rankiem następnego dnia zabrali się do odszukiwania cennych rzeczy, zakopanych w ogródkach i podwórkach. Wszystkie znaleźiska: futra, odzież, naczynia, stołowizna a nawet maszyny do szycia, były konfiskowane. Zarekwirowano wszystkie konie, uprzęż i wozy. Na plebanii swą kwaterę założył komendant Koczotow, którego ludzie dokonali rewizji, żądając od proboszcza wódki i złota.

Polski plakat propagandowy z 1920 r. wzywający do walki

Przez teren goworowskiej parafii sześcioma drogami nieprzerwanie 7 sierpnia ciągnęły na zachód nieprzyjacielskie wojska. Oddziały przechodzące na końcu były najgorzej uzbrojone i ubrane. Widziano czerwonoarmistów z kijami zamiast karabinów, w słomianych damskich kapeluszach i bez butów na nogach. Okoliczną ludność spędzono w niedzielę do młócenia zboża w folwarkach i nie zwolniono dopóki pozostał choćby jeden pełny kłos.²

9 sierpnia utworzono w Goworowie Tymczasowy Komitet Rewolucyjny (Rewkom), na którego czele stanął niejaki Filatow. Jego pełnomocnikiem na gminę Suchcice został lokaj Glinków, Ostrowski. Gotowość do współpracy z Rewkomem zgłosili: kierownik szkoły w Goworowie – Maciej Stankiusz i Zygmunt Górski – dziedzic z Jemielistego. Ks. Gościcki tłumaczył ich, że udawali tylko zwolenników nowej władzy aby uniknąć represji, (...) *Ci panowie niejednokrotnie nocą*

*informowali mnie o posunięciach ważniejszych Rewkomu względem mojej osoby.*³

Zadaniem Rewkomu, którego siedzibą był budynek urzędu gminy, było dostarczanie żywności i środków transportu dla Armii Czerwonej oraz przejmowanie majątków ziemskich porzucanych przez uciekających właścicieli. W następnej kolejności planowano przeprowadzenie parcelacji tych majątków i szeroko zakrojoną agitację komunistyczną. Na organizowanie wieców, drukowanie ulotek i broszur, Rewkom w Goworowie otrzymał 15 tys. rubli.⁴ Również 9 sierpnia koło południa do Goworowa przybyła „czerezwyczajka” (służba bezpieczeństwa) 16 dywizji, prowadząc 21 jeńców, głównie właścicieli majątków ziemskich z okolic Białegostoku i Ostrowi Mazowieckiej. Pod wieczór tego samego dnia przeprowadzono na plebanii trzecią z kolei rewizję, po której aresztowano proboszcza Gościckiego i wikariusza Nowakowskiego. Więźniów osadzono wraz z przyprowadzonymi wcześniej jeńcami w domu cukierników Markowskich (późniejszym budynku pocztowym). Przez cały wieczór, noc i następnego dnia tłumy parafian zgromadzone przed więzieniem, domagały się zwolnienia kapłanów. Tłum nie ustępował nawet, gdy żołnierze strzelali ponad głowami zebranych. W czasie przesłuchań pytano proboszcza, co sądzi o Sowietach i jak pogodzić prawo mi-

² Tamże

³ Tamże, s. 50

⁴ J. Szczepański, *Wojna 1920 roku w Ostrołęckiem, Warszawa – Ostrołęka – Pułtusk 1997*, s. 174

łości bliźniego z ochroną dawaną kapitalistycznym posiadaczom. W czasie, gdy księża przebywali w areszcie, parafianie zbierali podpisy na oddzielnych arkuszach dla Polaków i Żydów, a podanie o uwolnienie duchownych układał Żyd Gerlic.

10 sierpnia wieczorem z podaniem do aresztu udała się delegacja złożona z wójta Stanisława Karolaka, protestanta młynarza Wildemana, Żydów - miejscowego rabina i starego Gerlica. Skutek był oryginalny, proboszcza zwolniono, a zaaresztowano całą delegację. Wszystkich aresztantów wraz z ks. Nowakowskim zapędzono do Różana. Wskutek zdecydowanego sprzeciwu społeczeństwa i wstawiennictwu ks. Gościckiego zwolniono rabina i wikariusza. Wójt Karolak i młynarz Wildeman zostali wypuszczeni dopiero po tygodniu. Mimo komicznej wydawałoby się sytuacji sprawy mogły potoczyć się tragicznie. W trzy tygodnie później większość z 21 transportowanych przez „czerezwyczajkę” jeńców zostało rozstrzelanych.⁵

W zajęтым przez Rewkom Domu Parafialnym urządzano wieczorki towarzyskie, na których bolszewicy, młodzi Żydzi oraz dwie „nierządnicze” z Goworowa Probostwa, bawili się przy pianinie i „fisharmonii”, które zarekwirowano organście. Nierzadko w nocy pijany Filatow wysyłał na plebanię Żydów pod byle pretekstem, np. by mu przynieśli wygodny fotel. Gdy proboszcz przeganiał ich za pomocą kija, wracali z żołnierzami i zabierali, co chcieli.

Inne tragikomiczne zdarzenie związane było z zakopanymi przez ks. Gościckiego zapasami żywności. W ogrodzie koło plebanii żołnierze odkopali skrzynię z oprawionym kilka dni wcześniej wieprzem oraz zapas nalewki. Do wściekłości doprowadził ich nie fakt ukrycia przed nimi zapasów, lecz to, że gospodyni dała im do jedzenia ogórki z mlekiem, po których dostali sensacji żołądkowych. Dowódca oddziału, pułkownik Koczotow, sporządził naprędce akt oskarżenia i polecił rozstrzelać proboszcza pod murem kościoła. Stojąc pod lufami plutonu egzekucyjnego, ks. Gościcki zarzucił Koczotowowi kradzież zegarka, co ten usłyszawszy przestraszył się i przyniósł zegarek z plebanii twierdząc, że ktoś zostawił go na oknie. Egzekucję odwołano, co proboszcz tłumaczył faktem, że gdyby dowódca okazałby się wobec podwładnych złodziejem, ci wybraliby spośród siebie nowego dowódcę, a jego zdegradowali. Trudno nam dzisiaj wyobrazić sobie taką sytuację, ale wówczas w czasie tworzenia się „idealnego” ustroju komunistycznego i ogromnej siły „mas” było to możliwe. Mimo dbałości

5 Kronika, dz. cyt., s. 51

o „uczciwość”, która miała uwiarygodnić nowy ustój i powiększyć grono jego zwolenników, kultura czerwonarmistów daleka była od ideału, o czym świadczy fakt, że na plebanii urządzili stajnię. Konie stały w przedpokojach, a żołnierze spali na „otomanie”.⁶

17 sierpnia do Goworowa doszła wieść, że bolszewicy uciekają spod Warszawy. Radość z takiego obrotu wydarzeń przesłaniała groźba odwetu na ludności cywilnej, czego przykładem było rozstrzelanie 14 mieszczan w Różaniu. Tego samego dnia, przeczuwając, że żołnierze i Rewkom będą go poszukiwać, ks. Gościcki ukrył się w krzakach na cmentarzu. Nocą w „cywilnym” ubraniu dostarczony przez Janicką sklepową Spółdzielni „Nadzieja”, przekradł się do domu „Służek Maryi”. Tu na strychu spędził dwa dni do południa 19 sierpnia, kiedy to bolszewicy zaczęli śpiesznie opuszczać Goworowo. Uciekając grabili, co im wpadło w ręce i na koniec podpalili most na Orzu. Ludność próbowała go ratować ale salwa z karabinu odstraszyła nawet najodważniejszych.

Zaraz po opuszczeniu Goworowa przez bolszewików, proboszcz wraz z „mieszczanami” zorganizował oddziały milicji pilnującej dobytku przed maruderami i „mętami” próbującymi wykorzystać chaos. Wojsko Polskie tak było zajęte pościgiem za wrogiem, że nawet nie pojawiło się w Goworowie goniąc go głównymi drogami w kierunku Różana, Ostrowi i Ostrołęki. Dopiero po ośmiu dniach przeprowadzono wojskowe śledztwo, w wyniku którego kilku Polaków podejrzanych o współpracę z najeżdźcą wywieziono do twierdzy w Modlinie. Jednym z nich był felczer Michał Rostkowski. Lokaj Glinków Ostrowski uciekł wraz z kilkoma Żydami – komunistami razem z wycofującym się najeżdźcą.⁷ Sądono również współpracującego z Rewkomem kierownika szkoły Macieja Stankiusa.⁸ Został jednak oczyszczony z zarzutów, o czym świadczy fakt, że w kolejnych latach sprawował nadal funkcję kierownika szkoły.

Dopiero 1928 r. zrodził się pomysł ufundowania pomnika Chrystusa Króla dla upamiętnienia odzyskania niepodległości i odparcia bolszewickiego najazdu oraz oddania czci tym, którzy zginęli w obronie ojczyzny. Ostatecznie pomnik wykonany przez artystę rzeźbiarza Franciszka Giecewicza za 2 tys. zł, odsłonięto w niedzielę 25 października 1931 r.

Piotr Kosiorek

6 Tamże

7 Tamże, s. 52

8 J. Golota, Ostrołęka, miasto i powiat w okresie międzywojennym, OTN im. A. Chętnika, Ostrołęka 2000, s. 75

DZIEŃ OTWARTY W ŚRODOWISKOWYM DOMU SAMOPOMOCY W CZARNOWIE

Impreza na świeżym powietrzu podopiecznych ŚDS (fot. arch. ŚDS Czarnowie)

14 lipca 2020 roku na terenie Środowiskowego Domu Samopomocy w Czarnowie odbył się Dzień Otwarty. Bezpośrednim adresatem wspomnianego wydarzenia były osoby z rozpoznaną niepełnosprawnością, mieszkające na terenie gminy Goworowo. Spotkanie to miało na celu przybliżenie osobom nie korzystają-

cym dotychczas z oferty placówki między innymi:

- informacji opisujących kryteria jakie należy spełnić, aby zakwalifikować się do społeczności terapeutycznej,
- dokumentację jaką należy zgromadzić ubiegając się o przyjęcie do ŚDS,
- opis proponowanych treningów umiejętności oraz zajęć terapeutycznych.

Impreza rozpoczęła się od krótkiego występu mającego charakter taneczno-wokalny. Występ ten przygotowany został pod opieką pani Katarzyny Staszczuk, pełniącej rolę muzykoterapeutki na terenie placówki. Następnie osoby przybyłe na spotkanie miały możliwość wzięcia udziału w zajęciach prowadzonych przez Panią Natalię Gąskę (Alpakoterapia Narsena). Pani Natalia od kilku lat przybliżyła naszym podopiecznym funkcjonowanie niezwykłych zwierząt jakimi są alpaki. Spotkanie zakończyło się wspólnym ogniskiem oraz zabawą taneczną na świeżym powietrzu.

Magdalena Dudzicz

13 CZERWCA MINĘŁO 50 LAT OD ŚMIERCI BISKUPA PIOTRA DUDZCA

Zmarł nagle w Nasielsku 13 czerwca 1970 r., tuż po udzieleniu sakramentu bierzmowania, po przejściu na plebanię, wskutek silnego i gwałtownego ataku serca. Następnego dnia miał udzielić święceń dwóm diakonom.

Biskup Piotr Dudzic (Fot. <http://viscoar.cal24.pl/kosciol-z-ludzi-a-ludzie-z-kosciolem-5/>)

Pochodził z dużej i pobożnej parafii Goworowo, na wschodnich krańcach diecezji (od 1992 r. należy do diecezji łomżyńskiej). Urodził się w 1906 r. w wielodzietnej rodzinie. Wspominał swoich rodziców, że ze skromnych środków potrafili być dobrodziejami swojego parafialnego kościoła. Biskup był bardzo związany z rodzinną ziemią; z sentymentem tam wracał.

Ziomkiem i kuzynem biskupa Dudzca był ks. prał. Antoni Majkowski (z Kruszcza - przyp. P. K.), emerytowany proboszcz Karniewa. *Byliśmy spokrewnieni. Zapamiętałem jego gościnność: co roku zapraszał nas, kleryków, do siebie na kawę; było to na Wielkanoc i na Boże Narodzenie. Doznałem też jego duchowej pomocy i wsparcia. W kontekście różnych doświadczeń mogę wyznać, że nad goworowiakami czuwał Duch Święty, bo szczęśliwie wychodziliśmy z wielu opresji. Wtedy w seminarium z naszej parafii byłem ja i ks. Antoni Podleś. Biskup zabierał nas czasami ze sobą na wizytacje do parafii, a dwukrotnie także na Jasną Górę. Odwiedzając go w mieszkaniu widziałem, jak skromnie mieszka, bez zbytku. Był teologiem, humanistą i klasykiem, nie tylko z wykształcenia, ale ze sposobu bycia, osobistej*

kultury, oszczędnych i mądrych rad. Pamiętam, kiedyś przemawiał na imieninach bp. Zakrzewskiego po łacinie przez kwadrans, z pamięci. Sam redagował pisma w tym języku. Zapamiętałem też, że gdy jechał do parafii, to zawsze chciał spotykać młodzież. Zresztą w tamtych czasach to było nieuniknione. Po wojnie biskupi bierzmowali po kilka tysięcy osób w każdej parafii – wspomina ks. prał. Majkowski.

Przyszły biskup był absolwentem Niższego i Wyższego Seminarium Duchownego w Płocku. W 1932 r. udzielił mu święceń kapłańskich abp Antoni Julian Nowowiejski.

Pracował jako wikariusz w Zegrzu i płockiej katedrze, był prefektem szkół w Sierpcu. Z końcem sierpnia 1939 r. został powołany na kapelana wojskowego i w takim charakterze uczestniczył w całej kampanii wrześniowej.

Wojna i okupacja niemiecka dla niego oznaczała aresztowanie w Płocku, potem pobyt w Węgrzynowie k. Makowa Mazowieckiego w charakterze administratora parafii, uwięzienie w obozie w Działdowie, a następnie przesiedlenie do Generalnej Guberni, w okolicy Częstochowy. Ks. Dudzic te wszystkie koleje wojennego losu, które dla niego szczęśliwie się zakończyły, odczytywał jako znak opieki Matki Bożej. Za ocalenie życia długo i gorliwie dziękował na Jasnej Górze. Zawsze był wielkim czcicielem Matki Bożej Częstochowskiej. Przez pozostałe lata wojenne pracował w Kielcach, gdzie ordynariuszem był pochodzący z naszej diecezji biskup Czesław Kaczmarek.

W 1947 r. ks. Dudzic powrócił do Płocka i podjął pracę w kurii diecezjalnej i seminarium duchownym. W 1950 r. papież Pius XII mianował go biskupem pomocniczym naszej diecezji. – Nosił w sobie mocno wrytą świadomość, że jest bezpośrednim następcą biskupa męczennika Leona Wetmańskiego. Często nawiązywał do jego postaci oraz do abp. Nowowiejskiego – mówi ks. prał. Majkowski.

Współpracował m.in. z kard. Stefanem Wyszyńskim jako delegat episkopatu do spraw trzeźwości. A dodajmy, że sprawy te

były szczególnie ważne dla prymasa w latach Wielkiej Nowenny przed Millennium Chrztu Polski.

Gdy biskup Dudzic przebywał w Rzymie w czasie wizyty ad limina apostolorum w 1969 r., poważnie zachorował na serce. Przez pewien czas przebywał na leczeniu w jednej z rzymskich klinik. – Po tym doświadczeniu wrócił do Polski, ale widziałem, że duchowo był odmieniony. Znikła też jakaś bariera, był bliski i przyjazny – wspomina ks. prał. Majkowski.

Zachowały się biskupie notatki z kazań i głoszonych rekolekcji, a w nich m.in. takie stwierdzenia, że „człowiek jest podobny do pielgrzyma, jest jak kapitan okrętu, który winien badać mapę i kierunek drogi. (...) Każdy z nas jest ziemskim pielgrzymem na Bożym gościńcu. (...) Pierwszym warunkiem dobrego odprawiania rekolekcji jest cisza. Chodzi w nich o całkowite wejście na tę drogę, w samotności, i o naszą przemianę. Odprawiamy rekolekcje w cichości i pokorze”. Albo inne z kazań, gdzie mówił, że Maryja jest matką naszą. „Ona daje szatę nową łaski”. O Chrystusie nauczał mówiąc, że jest „naszym Boskim Przyjacielem”.

W swym testamencie prosił, aby go pochowano w Goworowie, w krypcie pod kościołem, która znajduje się w kruście świątyni. W ten sposób wchodzący do kościoła mieliby deptać jego tablicę nagrobną. Podobną wolę wyraził niegdyś bł. abp. Antoni Julian Nowowiejski, który chciał być pochowany w transepcie płockiej katedry. I ta pierwsza, i druga wola z testamentu nie zostały spełnione. Biskup Dudzic został pochowany w krypcie płockiej katedry, obok swego ordynariusza Tadeusza Pawła Zakrzewskiego. W tej świątyni kryją się też ślady biskupa, który ofiarował dla niej dwa witraże i 14 stacji drogi krzyżowej. Chciał również, aby jego insygnia biskupie otrzymał jego następca. Stało się tak 15 lat później, gdy sakrę przyjął biskup Roman Marcinkowski.

ks. Włodzimierz Piętka

Źródło: <https://plock.gosc.pl/doc/6356674.Memento-biskupa-Dudzca>

Informacyjny Biuletyn Gminy Goworowo W Dolinie Orza,

Kwartalnik, ISSN 2084-5022, bezpłatny

Redaguje zespół:

Redaktor naczelny: Sylwia Wilczewska

Autorzy artykułów: pracownicy gminy i jej agend

Korekta: Irena Minota

Skład i łamanie: Adam Dąbrowski

Adres redakcji:

GOKSiR, 07-440 Goworowo, ul Szkolna 16A, tel.(29) 761 52 46
wdolinieorza@gmail.com

Redakcja nie zwraca materiałów niezamówionych, a także zastrzega sobie prawo redagowania i skracania tekstów, zmiany ich tytułów oraz obróbki zdjęć.

Redakcja nie zawsze zgadza się z poglądami autorów tekstów.